

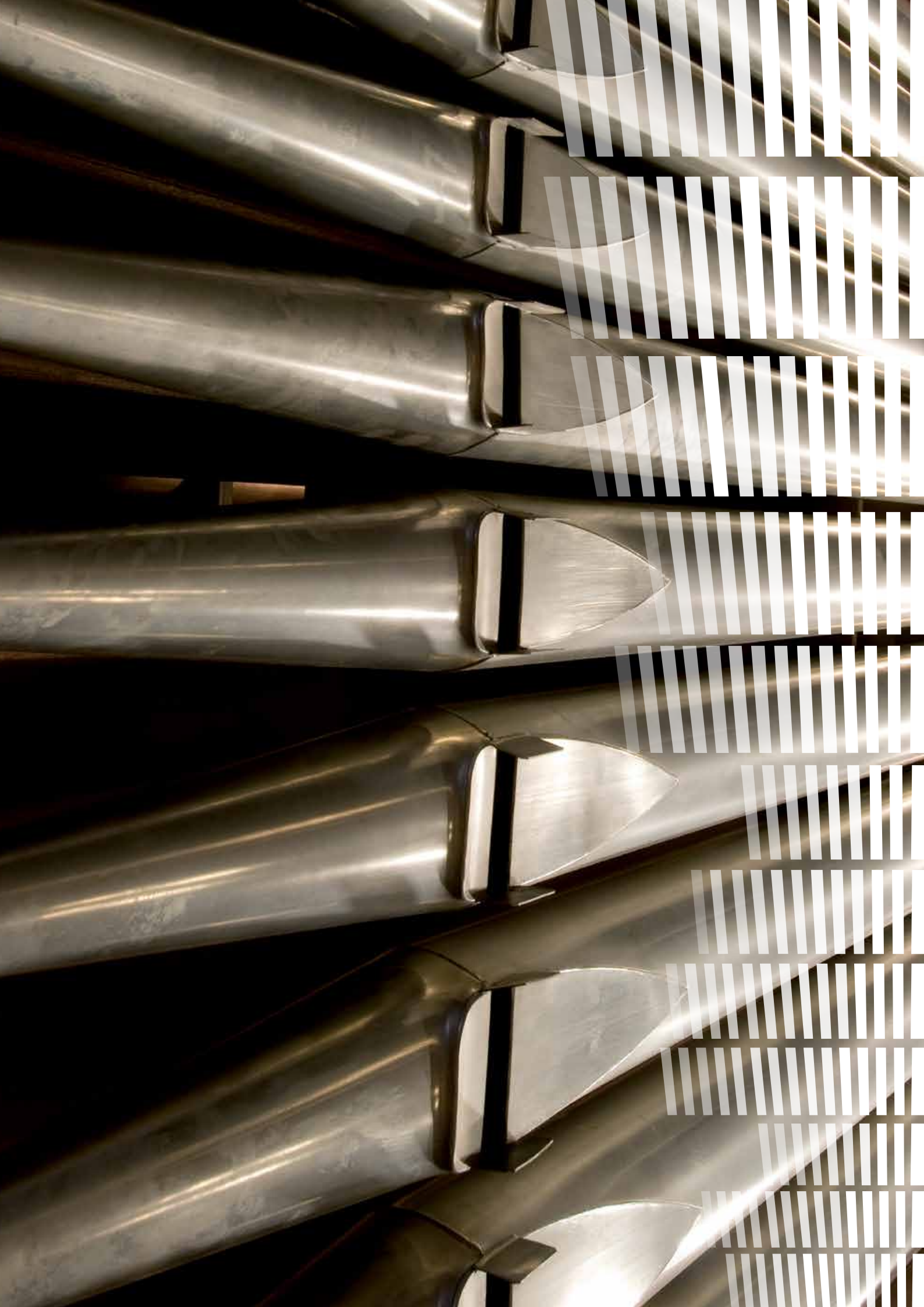
III FESTIWAL
MUZYKI
WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA
TRWANIE I RUCH

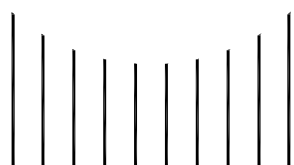
FILHARMONIA
GORZOWSKA

15-22 MAJA 2015

III FESTIWAL
MUZYKI
WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA
TRWANIE I RUCH

FILHARMONIA
GORZOWSKA

15-22 MAJA 2015

PATRONAT:

Jacek Wójcicki
Prezydent Miasta Gorzowa Wlkp.

Polskie Wydawnictwo Muzyczne
al. Krasińskiego 11a
31-111 Kraków

III Festiwal Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara

Centrum Edukacji Artystycznej – Filharmonia Gorzowska
Małgorzata Pera
Dyrektor CEA-Filharmonii Gorzowskiej

Monika Wolińska
Dyrektor Artystyczny Festiwalu

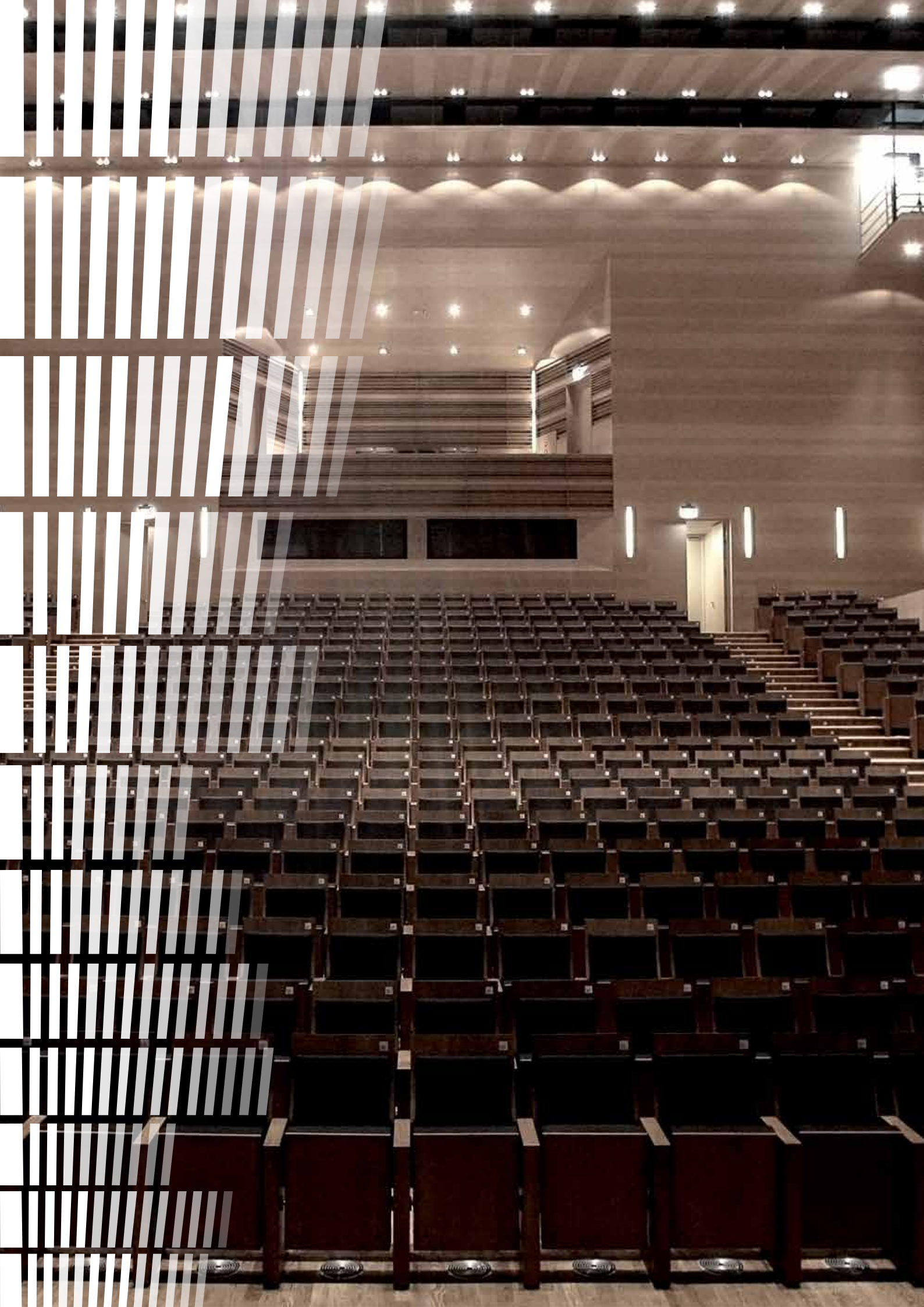
WSPÓŁPRACA:

Szkoła Muzyczna I i II st.
im. Tadeusza Szeligowskiego
w Gorzowie Wlkp.
Katarzyna Sikorska-Kozłowska / Dyrektor

Michał Grabowski / prowadzenie koncertów galowych

Katedra Gorzowska
Parafia pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny
ul. Obotrycka 10
ks. Zbigniew Kobus / Proboszcz

Kościół pw. Chrystusa Króla
Parafia Rzymskokatolicka pw. Chrystusa Króla
w Gorzowie Wlkp.
ul. Woskowa 1b
ks. kanonik Jerzy Piasecki / Proboszcz

MONIKA WOLIŃSKA
DYREKTOR ARTYSTYCZNY
FESTIWALU MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA

Drodzy Melomani,
Szanowna Publiczności Festiwalu,

MAŁGORZATA PERA
DYREKTOR
CENTRUM EDUKACJI ARTYSTYCZNEJ
FILHARMONII GORZOWSKIEJ

Przed nami III Festiwal Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara. Już po raz kolejny mamy możliwość spotkać się z Państwem i wspólnie spędzić wyjątkowy tydzień z Muzyką XX i XXI stulecia; mówimy o niej Współczesna – bo, jak podkreślamy, odbija w sobie koloryt naszych czasów. Ten szeroki kontekst definiowania oraz festiwalowa formuła pozwalają nam zaprezentować Państwu w ramach jednego wydarzenia bardzo różnorodne zjawiska muzyczne – dzieła symfoniczne, kameralne, muzykę organową oraz brzmienia będące zaskakującą fuzją klasyki i nowoczesności.

Trwanie i ruch to hasło tegorocznej edycji Festiwalu; Festiwalu, który zawsze z wielką dumą przywołuje pamięć swojego znakomitego Patrona – Mistrza Wojciecha Kilara. W tym roku ta pamięć rozkłada się na dwa podzbiory – w jednym mamy zatrzymanie, tradycję i refleksję, które jednocześnie wprawione w ruch – dają efekt w postaci podzbioru poszukiwań, nowych kontekstów, innowacyjności i improwizacji. Przenikanie obu stanowi niezwykłą wartość.

Podobnie jak poprzednie, również i tegoroczna edycja Festiwalu będzie okazją do zaprezentowania naszej Publiczności twórczości polskich kompozytorów, w tym kilku prawykonań – obok dzieł Wojciecha Kilara pojawią się utwory Marcina Błażewicza, Grzegorza Duchnowskiego czy laureatów Konkursu dla Młodych Kompozytorów; we własnej autorskiej kompozycji usłyszymy również Leszka Możdżera. Nie zabraknie też muzyki filmowej – w tym roku usłyszymy kompozycje zdobywcy Oscara – Jana A.P. Kaczmarka, który będzie Gościem Specjalnym Festiwalu.

Przysłuchujmy się i przyglądajmy zatem Muzyce, która zawsze podąża śladem tego, co piękne i ważne.

Na wszystkie festiwalowe wydarzenia zapraszają Państwa serdecznie
Monika Wolińska

Małgorzata Pera

JACEK WÓJCICKI PREZYDENT MIASTA

Szanowni Państwo,

mówi się, że przepis na inaugurację festiwalu jest jeden: dobry i atrakcyjny repertuar oraz porwijące publiczność nazwisko na zaproszeniu. Choć z zasady połączenie to powinno skutkować sukcesem, w rzeczywistości wyznacznikiem powodzenia są wrażenia, które pozostają po zakończonym projekcie.

Centrum Edukacji Artystycznej – Filharmonia Gorzowska organizując przed trzema laty po raz pierwszy Festiwal Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara, podjęła nietuzinkowe wyzwanie, polegające na popularyzacji muzyki XX i XXI wieku.

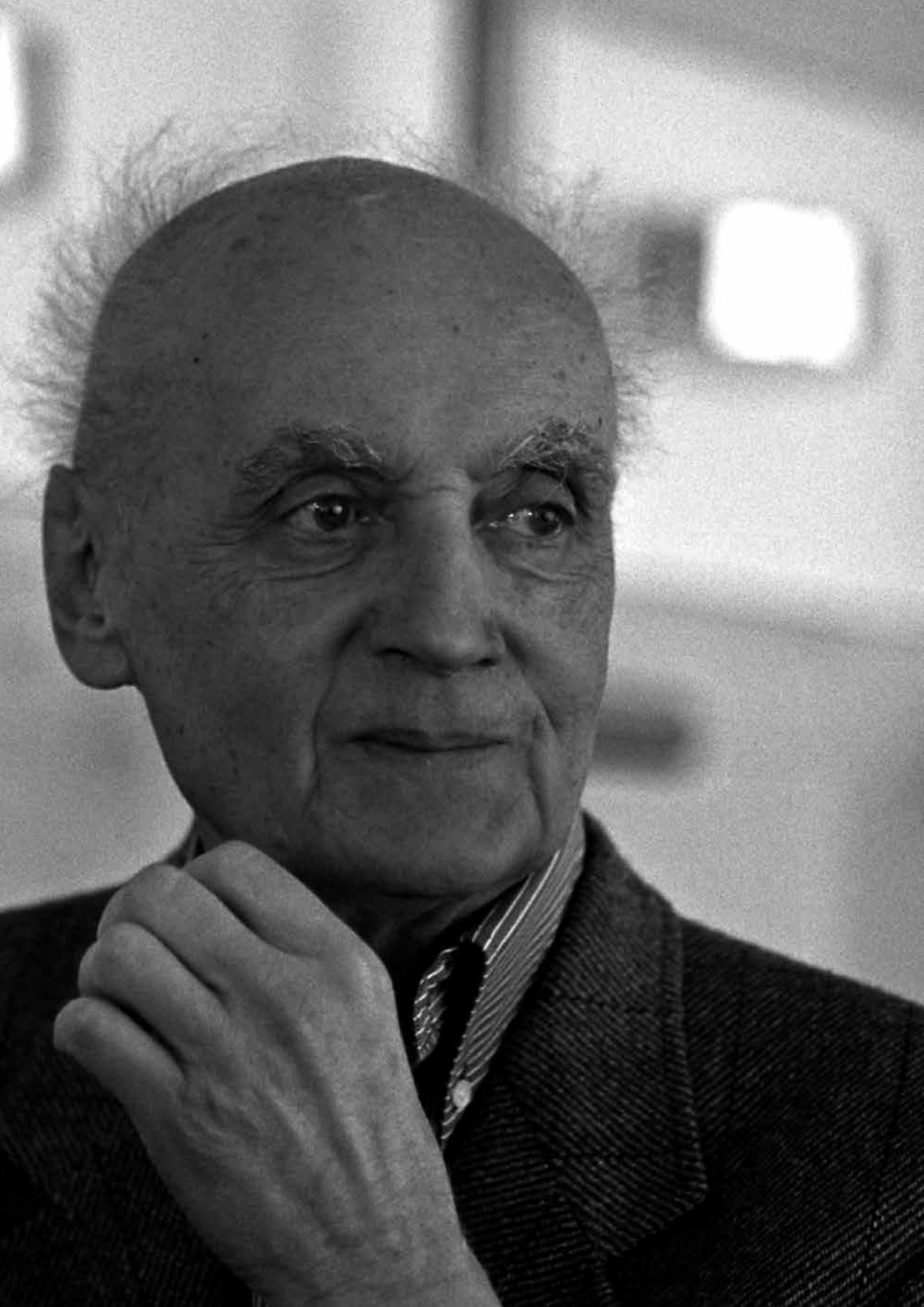
Podczas koncertów zorganizowanych w ramach pierwszej edycji festiwalu, mieliśmy okazję usłyszeć znakomitych artystów, w gronie tym była m.in. pianistka Beata Bilińska i sopranistka Iwona Hossa. Do historii przeszły też nagrodzone gromkimi brawami koncerty kameralne z udziałem zespołów specjalizujących się w interpretacjach muzyki współczesnej – duetu „Flute o'clock” i sekstetu wokalnego „promodern” z Warszawy. Nie mniej emocji dostarczył II Festiwal Muzyki Współczesnej, dedykowany pamięci jego patrona – Wojciecha Kilara, którego utwory w najróżniejszych interpretacjach rozbrzmiały w sali Filharmonii Gorzowskiej. Mieliśmy także okazję do wysłuchania równie znakomitych dzieł innych inspirujących kompozytorów ostatnich lat – Tomasza Jakuba Opałki, Łukasza Pieprzyka, Wojciecha Błażejczyka, czy Grzegorza Duchnowskiego.

Tegoroczna, trzecia edycja festiwalu zapowiada się równie wyjątkowo. Organizatorzy zadbali, by był to czas pełen niezapomnianych muzycznych przeżyć. Jestem dumny, że w Gorzowie Wielkopolskim możliwa jest realizacja tak wartościowego przedsięwzięcia. To ogrom pracy i przygotowań, który w konsekwencji wielu działań skutkuje tygodnio-

wym świętem muzyki. Ten pierwszy w Lubuskiem festiwal muzyki współczesnej, choć zaledwie z trzyletnią tradycją, zapisał się w artystycznym pejzażu regionu jako wydarzenie godne szczególnej uwagi.

Szanowni Państwo, oby ta muzyczna podróż, przyniosła Wam wiele wzruszeń i wyjątkowych wrażeń. Niech inauguracja tegoż festiwalu oraz jego przebieg pozostawi w Waszej pamięci wiele pozytywnych emocji, nie tylko ze względu na atrakcyjny repertuar i znakomitych muzyków, ale przede wszystkim z uwagi na niezapomniane przeżycia artystyczne.

Z poważaniem
Jacek Wójcicki
Prezydent Miasta Gorzowa Wlkp.

WOJCIECH KILAR

(1932-2013)

Wybitna postać współczesnej muzyki polskiej, kompozytor takich „przebojów” jak *Exodus*, *Krzysztof*, *Orawa*, kompozycji religijnych: *Missa pro pace*, *Bogurodzica*, *Angelus* oraz wzięty i wielokrotnie nagradzany kompozytor muzyki filmowej (ponad 140 tytułów) pisanej dla największych reżyserów m.in.: A. Wajdy, K. Zanussiego i K. Kutza.

Urodzony 17 lipca 1932 roku we Lwowie, kompozytor i pianista. W 1944, po wkroczeniu bolszewików, musiał wyjechać z rodzinnego miasta. Po krótkich okresach spędzonych w Krośnie, Rzeszowie i Krakowie, osiadł na stałe w Katowicach. W latach 1946-47 uczył się gry na fortepianie u K. Mirskiego w PŚSM w Rzeszowie. W 1947 debiutował tam jako pianista na Konkursie Młodych Talentów, wykonując własne Dwie miniatury dziecięce (II nagroda). W latach 1947-48 był uczniem PLM w Krakowie w klasie M. Bilińskiej-Riegerowej (fortepian) oraz A. Malawskiego (harmonia – prywatnie), a następnie (1948-50) uczniem PLM w Katowicach u W. Markiewiczówny (fortepian). Równocześnie pobierał prywatne lekcje kompozycji u B. Woytowicza. Pomiedzy 1950 a 1955 studiował w PWSM w Katowicach u B. Woytowicza (fortepian i kompozycja). Studia ukończył w 1955 roku, otrzymując dyplom z wyróżnieniem. W tym samym roku otrzymał II nagrodę za Małą uwerturę na Konkursie Utworów Symfonicznych na V Festiwalu Młodzieży w Warszawie. Utwór ten – jeszcze neoklasycyzujący – znalazł się w programie pierwszego festiwalu muzyki współczesnej Warszawska Jesień w roku 1956. W latach 1955-58 był aspirantem u B. Woytowicza. W 1957 brał udział w Międzynarodowych Kursach Wakacyjnych Nowej Muzyki w Darmstadt. W 1959-60 jako stypendysta rządu francuskiego kształcił się w Paryżu u Nadii Boulanger (kompozycja). Występował także jako pianista, wykonując własne utwory. 1979-81 pełnił funkcję wiceprezesa Zarządu Głównego ZKP. W 1977 roku został członkiem-założycielem Towarzystwa im. K. Szymanowskiego w Zakopanem; przez dwie kolejne kadencje był jego wiceprezesem. Był również członkiem Związku Podhalan. W roku 1991 K. Zanussi nakręcił o nim film telewizyjny pt. „Wojciech Kilar”. W 1999 r. otrzymał doktorat honoris causa

Uniwersytetu Opolskiego. Od 1999 r. był członkiem zwyczajnym Polskiej Akademii Umiejętności.

Laureat licznych nagród, m.in.: im. Lili Boulanger (1960), ZKP (1975), Fundacji im. A. Jurzykowskiego w Nowym Jorku (1984), Nagrody Wielkiej Fundacji Kultury (2000), Złotego Berła Fundacji Kultury Polskiej (2000). Jego działalność artystyczna w kontekście społecznym została doceniona m.in.: Nagrodą Artystyczną Komitetu Kultury Niezależnej NSZZ „Solidarność” (1989), Nagrodą Arcybiskupa Metropolity Katowickiego „Lux ex Silesia” (1995), Ecce Homo (2003). W 2002 r. otrzymał Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, a w 2008 r. – Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski. W marcu 2007 r. został odznaczony przez Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie medalem „Fides et Ratio”, zaś w 2009 r. otrzymał nagrodę Totus, przyznaną przez Fundację Konferencji Episkopatu Polski.

W 2012 r. otrzymał Złotego Fryderyka za całokształt twórczości.

Jego muzyka do filmu F. Forda Coppoli *Bram Stoker's Dracula* została uhonorowana przez Amerykańskie Stowarzyszenie Kompozytorów, Autorów i Producentów „ASCAP Award 1992” w Los Angeles i przyznano jej nagrodę „Best Score Composer for a 1992 Horror Film” w San Francisco. Napisał ścieżkę dźwiękową do *Portretu Damy* w reżyserii J. Campiona, filmów R. Polańskiego: *Dziwne Wrota* i *Pianista* (Cezar 2002 za najlepszą muzykę filmową). Po jego klasyczne utwory sięgają współcześni artyści: Motion Trio, Anna M. Jopek czy bracia Pospieszalscy, znajdując w nich bogate źródło inspiracji twórczej.

Wojciech Kilar zmarł 29 grudnia 2013 roku w Katowicach.

/ źródło: pwm.com.pl/kilar/

15.05.2015

15 maja 2015
piątek, 19:00
sala koncertowa

Koncert Inaugurujący
III Festiwal Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara

/ Utwór nagrodzony w III Konkursie
dla Młodych Kompozytorów (I nagroda)
// prawykonanie

LESZEK MOŹDŻER (*1971)

/ 6 miniatur na fortepian improwizujący i smyczki
Wyzwania Metrologii
Biali
Facing the Wind
Dedede
Miodox
Reicher

PRZERWA

MARCIN BŁAŻEWICZ (*1953)

/ Kali-yuga na perkusję solo, głos męski i orkiestrę

WOJCIECH KILAR (1932-2013)

/ Krzesany – poemat symfoniczny

Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej

Monika Wolińska / dyrygent

Leszek Możdżer / fortepian

Leszek Lorent / perkusja, głos

Leszek Możdżer

/ 6 miniatur na fortepian improwizujący i smyczki (1998)

Prawykonywanie: 1998, Warszawa (Jazz Jamboree), Orkiestra Kameralna AUKSO, dyr. Marek Moś.

To jedna z pierwszych prób kompozytorskich Leszka Możdżera. Powstały one z potrzeby stworzenia programu o łagodnym brzmieniu (po wielu latach uczestniczenia w awangardowych projektach sceny jassowej i setkach koncertów i nagrań utrzymanych w dosyć agresywnej stylistyce jazzowego mainstreamu, taka potrzeba wydaje się naturalna). Fortepian z towarzyszeniem orkiestry smyczkowej to idealny zestaw dla artysty poszukującego intymnego, ciepłego brzmienia. Pastelowe i słodkie smyki są tutaj rodzajem płótna, na którym artysta cienką kreską rysuje błyskotliwe linie swoich improwizacji, chociaż wysuwają się czasem na pierwszy plan chociażby w ekspozycjach tematów. Program ten, mimo klasycznej formuły, jest przepojony duchem improwizacji, która wydarza się między muzykami „tu i teraz”, sporo tutaj fragmentów całkowicie otwartych, podczas których nie wiadomo, co się wydarzy, na bieżąco kształtowana jest forma każdego z utworów, których długość trwania uzależniona jest całkowicie od konstrukcji solówek pianisty. Każdy utwór może trwać 5 minut, ale zdarzały się wykonania trwające po 25 minut. Orkiestra nie jest sprowadzona tutaj do roli automatu odtwarzającego podkład dla improwizującego Możdżera, ale prowadzona ręką sprawnego i czujnego dyrygenta intensywnie dialoguje z fortepianem poprzez zmiany barwy, dynamiki i artykulacji, jest maszyną, która inspiruje pianistę. Wszyscy muzycy mają przy tym sporo zabawy, bo naprawdę czasem trudno przewidzieć, w którą stronę pójdzie interpretacja, tym bardziej, że Możdżer to osoba lubiąca eksperymenty. Projekt jako całość utrzymany jest w łagodnej, szlachetnej konwencji, kompozycje nie są specjalnie wyszukane formalnie, sporo tutaj melodyjności i miękkich zwrotów harmonicznym, a wszystko przyprawione szczyptą jazzowej, swingującej pulsacji. Chwila postoju w zagonionym świecie.

[ca 30']

Marcin Błażewicz / *Kali-yuga na perkusję solo, głos męski i orkiestrę (2013-14)*

[Sceny z podświadomości / po lekturze „Red Book” C. G. Junga]

Prawykonywanie: 10 maja 2014, Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego, Warszawa, Polska Orkiestra Sinfonia Iuventus, dyr. Krzysztof Słowiński. Dzieło dedykowane Leszkowi Lorentowi i Maciejowi Nerkowskiemu.

Powstanie kompozycji inspirowane było postacią hinduistycznej bogini Kali będącej symbolem zarówno zniszczenia, jak i tworzenia. Kalijuga (sanskryt. Kāliyuga) to nazwa epoki tego bóstwa, określanej jako wiek żelazny – wiek kłót-

ni, hipokryzji, ignorancji i niereligijności; do tej epoki zalicza się również nasze czasy. Kompozytor porusza w utworze problem złożoności kondycji człowieka, który z jednej strony podlega i ulega destrukcyjnej sile zła, z drugiej – dąży do jego przezwyciężenia poprzez poznanie. Kompozytor poszerza europejski sposób widzenia tego zagadnienia, nawiązując do myśli daleko-wschodniej. Utwór – nietypowy pod wieloma względami – wyróżnia się szczególnie oryginalnymi partiami solowymi. Głos użyty został tu w sposób niekonwencjonalny i bardzo ekspresywny – daleki od normalnego śpiewu; przypomina dźwięki towarzyszące silnym stanom emocjonalnym lub występujące w terapii dynamicznej. W podobny – niekonwencjonalny sposób potraktowana została również warstwa perkusji, co przełożyło się następnie na fakturę instrumentów smyczkowych. Całość pod względem brzmieniowym koncentruje się przede wszystkim na poszukiwaniu innowacyjności. Utwór *Kali-yuga* Marcina Błażewicza powstał w ramach programu „Kolekcje” – priorytet „Zamówienia kompozytorskie”, realizowanego przez Instytut Muzyki i Tańca; miał swą premierę podczas festiwalu 28. Warszawskie Spotkania Muzyczne.

[ca 15']

Wojciech Kilar / *Kzesany (1974)*

Prawykonywanie: 24 września 1974, Warszawa, Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Narodowej, dyr. Jan Krenz.

Według Wojciecha Kilara „Kzesany” jest rodzajem poematu symfonicznego na orkiestrę. Jednak w miejsce konkretnego programu, typowego dla utworów tego gatunku, kompozytor w swojej mistrzowskiej stylizacji tańca „krzesanego”, dzięki kolejnym zwrotom melodycznym i akordom, wskazuje jednoznacznie na źródło inspiracji – polską muzykę góralską. Kilar daje tu wyraz swojej wielkiej fascynacji Podhalem – na początku dzieła – w brzmieniu ogromnych akordów – odmalowuje przestrzeń i majestat gór, a następnie – w żywiłowym tańcu ludowym, opartym na figurze choreotechnicznej zwanej krzesaniem (uderzanie piętą o piętę podczas wyskoku) odkrywa koloryt i nieskończoną energię tego miejsca; w utworze łatwo dostrzec też nawiązanie do nut krzesanych, czyli melodii granych do tańca przez kapele góralskie w szybkim tempie i charakterystycznym, szarpanym rytmie. Utwór napisany został na wielką orkiestrę symfoniczną, z udziałem m.in. dużej ilości instrumentów perkusyjnych: dzwoneczków mszalnych, dzwoneczków owczych, triangli, talerzyków i stał się początkiem tzw. poliptyku tatrzańskiego, którego poszczególne części (*Kzesany*, *Kościelec 1909*, *Siwa mgła i Orawa*) łączy podobny język muzyczny, nawiązujący do muzyki tonalnej, skal góralskich oraz ludowych tanecznych rytmów. Zaraz po napisaniu w 1974 roku „Kzesany” zaliczany był w Polsce do utworów awangardowych, robiąc jednocześnie estradową karierę. Grały go orkiestry niemieckie, amerykańskie i francuskie.

[ca 18']

MONIKA WOLIŃSKA

/ DYRYGENT

18 października 2009 roku zadebiutowała w nowojorskiej Carnegie Hall. Był to pierwszy w historii koncert, podczas którego za pulpitem dyrygenckim stanęła Polka. Po występie, który zakończył się ogromnym sukcesem, słynny krytyk amerykański David Dubal powiedział: „Monika posiada to, czego brakuje wielu współczesnym dyrygentom – wielką wrażliwość i wspaniałe wycucie brzmienia instrumentów”. Monika Wolińska urodziła się w Chełmie i tam w wieku lat sześciu rozpoczęła edukację artystyczną. Ukończyła trzy kierunki studiów: skrzypce w klasie prof. Henryka Bałabana, prowadzenie zespołów wokalnie-instrumentalnych w klasie prof. Janusza Staneckiego (Akademia Muzyczna w Bydgoszczy) oraz dyrygenturę symfoniczno-operową w klasie prof. Ryszarda Dudka w Akademii Muzycznej w Warszawie. Edukację artystyczną kontynuowała, aktywnie uczestnicząc w kursach mistrzowskich, prowadzonych między innymi przez Kurta Masura oraz Pierre Bouleza. W latach 2003-2009 współpracowała z Orkiestrą Symfoniczną Akademii Muzycznej w Warszawie. W sezonie 2007/2008 pełniła funkcję stałego dyrygenta Polskiej Orkiestry Sinfonia Iuventus. Przez wiele lat współpracowała z Maestro Jerzym Semko-

wem. W sezonie 2007/2008 asystowała prof. Krzysztofowi Pendereckiemu. Koncertowała z wieloma orkiestrami w Polsce i za granicą, m.in. z Orkiestrą Sinfonia Varsovia, Orkiestrą Filharmonii Narodowej w Warszawie, Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach, Polską Orkiestrą Radiową, The Susquehanna Symphony Orchestra, Lucerne Music Festival Orchestra, Orkiestrą Konserwatorium Muzycznego w Sankt Petersburgu, moskiewską Orkiestrą Kameralną „Moscovia”, Narodową Orkiestrą Mołdawii, Polską Orkiestrą Sinfonia Iuventus oraz z większością orkiestr polskich filharmonii. Jako dyrygentka brała udział w wielu prestiżowych festiwalach. W 2004 roku debiutowała na Festiwalu Muzycznym w Lucernie. W 2007 roku wystąpiła na Międzynarodowym Festiwalu Muzycznym w Sankt Petersburgu z Orkiestrą i Chórem Konserwatorium Muzycznego im. Antona Rubinsteina. Również w 2007 roku zadebiutowała na jubileuszowym 50. Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”. 10 maja 2014 w Krakowie z okazji Jubileuszu 650-lecia Uniwersytetu Jagiellońskiego poprowadziła prapremierę widowiska muzyczno-historycznego „Universa – Opera Otwarta” napisanego przez Jana A.P. Kaczmarka. W październiku 2014 poprowadziła w Filharmonii Gorzowskiej koncert z udziałem światowej sławy śpiewaka – barytona Thomasa Hampsona, zaś w lutym 2015 – koncert dedykowany Marinie Jaszewicz z udziałem wybitnego skrzypka – Romana Simovicia. Monika Wolińska dokonała wielu prawykonań i nagrań archiwalnych utworów symfonicznych. W styczniu 2012 roku w Akademii Muzycznej w Warszawie otrzymała tytuł doktora habilitowanego sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej dyrygentura. W 2005 roku ukazała się jej książka o wielkim polskim dyrygencie Stanisławie Wisłockim, zatytułowana: *Stanisław Wisłocki – dyrygent i pedagog*. W 2011 roku została odznaczona przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznaką honorową „Zasłużony dla kultury polskiej”. W kwietniu 2012 roku ukazała się nagrana z Orkiestrą Sinfonia Varsovia debiutancka płyta Moniki Wolińskiej. Płyta jest pierwszym w historii fonografii wydanym albumem, z muzyką wielkiego polskiego kompozytora Eugeniusza Morawskiego. Od kwietnia 2013 r. jest Dyrygentem Orkiestry Filharmonii Gorzowskiej.

LESZEK MOŹDŻER

/ FORTEPIAN

Leszek Możdżer jest jednym z najwybitniejszych polskich muzyków jazzowych, pianistą światowej klasy, odważnym eksploratorem i oryginalnym twórcą posiadającym własny język muzyczny. Urodził się 23 marca 1971 roku w Gdańsku, naukę gry na fortepianie rozpoczął, gdy miał pięć lat, a w 1996 roku uzyskał dyplom gdańskiej Akademii Muzycznej. Jazzem zainteresował się w klasie maturalnej, we wczesnych latach działalności muzycznej był członkiem zespołu Emila Kowalskiego, formacji Miłość oraz kwartetu Zbigniewa Namysłowskiego.

Pierwszym zdobytym wyróżnieniem była nagroda im. Krzysztofa Komedy, przyznana w 1992 roku przez Polską Fundację Kultury. Kolejnymi nagrodami były m.in. wyróżnienie indywidualne na Jazz Juniors w 1993 roku, I miejsce w Międzynarodowym Konkursie Improwizacji Jazzowej w Katowicach w 1994 roku, Grand Prix „Melomani” – Artysta Roku 1997, 2005 oraz 2010, Fryderyk 1998 – Jazzowy Muzyk Roku, Fryderyk 2011 za płytę „Kaczmarek by Możdżer”, a także Najlepszy Pianista od 1994 do 2011 roku, Muzyk Roku i Album Roku (Komeda) – Jazz Top 2011.

Do chwili obecnej Leszek Możdżer nagrał łącznie ponad 100 albumów z różnymi artystami (m.in. z Tomaszem Stańką, Januszem Muniakiem, Michałem Urbaniakiem, Piotrem Wojtasikiem, Adamem Pierończykiem, Henrykiem Miśkiewiczem, Anną Marią Jopek, Philem Manzanera, Davidem Gilmorem). Wiele z nich posiada statusy podwójnych platynowych płyt. Na uwagę zasługują takie albumy, jak „Chopin – impresje” (1994), „Makowicz vs Możdżer” (Carnegie Hall NYC, 2004), „The time” (Możdżer, Danielsson, Fresco, 2005) oraz „Komeda” (2011).

Leszek Możdżer współpracował również ze Zbigniewem Preisnerem, a przy współpracy z Janem A.P. Kaczmarkiem powstały nagrania dla wytwórni 20th Century Fox i Mira Max (oscarowa muzyka do „Finding Neverland”). Komponuje także muzykę do filmów: dokument „PUB 700” i „Nienasycenie”, „Znieważona ziemia”, „Wszystkie kobiety Mateusza”.

Zajmuje się również realizacjami teatralnymi wystawianymi m.in. w Teatrze Narodowym w Warszawie („Śluby Panieńskie” Aleksandra Fredro, w reżyserii Jana Englerta) oraz w Teatrze Muzycznym

w Gdyni („A Mindsummer Night’s Dream”), czy Teatrze Muzycznym Capitol („Scat, czyli od pucybuta do...”, „Śmierdź w górach”, „Operetka”).

W widowisku „Możdżer +” (które zgromadziło ponad 22 tysiące publiczności) podczas jednego wieczoru na trzech scenach zagrał z Naną Vasconcelos, Larsem Danielssonem, Zoharem Fresco, Johnem Scofieldem, Stevem Swallowem, Billem Stewartem, Marcusem Millerem, Alexem Hanem, Louisem Cato, Eddiem Danielsem oraz Charlesem Foxem, Motion Trio, Gabą Kulką oraz Orkiestrą Kameralną AUKSO prowadzoną przez Marka Mosia.

Leszek Możdżer występował we wszystkich krajach europejskich, a także w USA, Kanadzie, Brazylii, Urugwaju i Argentynie, Chile (dla 15 tysięcy słuchaczy), Chinach, Japonii, Malezji oraz Singapurze.

/ www.mozdzer.com /

LESZEK LORENT

/ PERKUSJA, GŁOS

Leszek Lorent ma na swoim koncie prawykonania dzieł wielu współczesnych kompozytorów. Specjalizuje się w wykonywaniu utworów multiperkusyjnych oraz dzieł teatru instrumentalnego. Jako specjalista tej dziedziny sztuki bierze udział w wielu konferencjach i sesjach badawczych w kraju i za granicą. Zasiada w jury konkursów kompozytorskich i wykonawczych poświęconych muzyce współczesnej. W 2012 roku artysta otrzymał tytuł doktora sztuki muzycznej. Jest wykładowcą Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie, gdzie współtworzy Studium Muzyki Nowej. Jego artykuły z pogranicza muzyki i filozofii są publikowane m.in. w piśmie warszawskich uczelni artystycznych

Aspiracje, w *Zagadnieniach Naukoznawstwa* PAN. Jest członkiem Stowarzyszenia Artystów #ART oraz Stowarzyszenia Artystów Euforis.

Leszek Lorent jest autorem książek specjalistycznych – *Szkice perkusyjne. Zagadnienie filozoficzno-wykonawcze multiperkusyjnych traktatów dźwiękowych wybranych twórców* (wyd. Cultura Animi, 2014) oraz *Ineffabilis. Perkusyjne dzieła Marcina Błażewicza* (wyd. Cultura Animi, 2015).

Do tej pory ukazały się 2 płyty artysty: *Eidos*, zawierająca dzieła Dariusza Przybylskiego, Miłosza Bembinowa, Ignacego Zalewskiego i Iannisa Xenakisa (reż. Michał Szostakowski; wyd. For Tune. 2013) oraz *Kundalini. Lorent plays Błażewicz*, zawierająca światowe premiery dzieł Marcina Błażewicza zrealizowane w nowoczesnej technice nagrywania dźwięku (reż. Andrzej Brzoska, wyd. Requiem Records. 2015).

Perkusista; doktor sztuki muzycznej. W 2008 roku ukończył z wyróżnieniem Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie. Kształcił się również w Conservatoire Nationale Supérieur Musique et Danse de Lyon w mistrzowskiej klasie prof. Jeana Geoffroy'a. W latach 2006-2009 uczestniczył w kursach interpretacji nowej muzyki w Estonii (Tallin).

W roku 2003 został laureatem pierwszego miejsca na Ogólnopolskim Konkursie Perkusyjnym we Wrocławiu. W maju 2008 roku jego nagranie kompozycji Stanisława Moryto *Per Uno Solo* zdobyło pierwsze miejsce na Międzynarodowym Konkursie AES w Amsterdamie. W 2010 roku wraz z Maciejem Nerkowskim (*Scontrii Duo*) został Laureatem II Nagrody na Międzynarodowym Konkursie Współczesnej Muzyki Kameralnej w Krakowie.

Regularnie bierze udział w festiwalach: Warszawska Jesień, Festiwal Aujourd'hui Musiques w Perpignan, Flaneries musicales w Remis, Festiwal Novelum w Tuluzie, Światowe Dni Muzyki we Wrocławiu, Świętokrzyskie Dni Muzyki. Jako solista występował z Polską Orkiestrą Radiową, Orkiestrą Teatru Wielkiego w Warszawie, Orkiestrą Filharmonii Świętokrzyskiej, Sinfonią Iuventus. Jest stypendystą Prezesa Rady Ministrów, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Banku Societe Generale, Funduszu Popierania Twórczości ZAIKS.

ORKIESTRA FILHARMONII GORZOWSKIEJ

Pierwsza w pełni profesjonalna orkiestra gorzowska. Działalność rozpoczęła wraz z inauguracją CEA-Filharmonii Gorzowskiej, w maju 2011 roku. Debiutem koncertowym zespołu było wykonanie – wspólnie z Brandenburgisches Staatsorchester Frankfurt, chórem Singakademie z Frankfurtu oraz Chórem Akademii Sztuki ze Szczecina – IX Symfonii Ludwiga van Beethovena. Twórcą i pierwszym dyrektorem Orkiestry był Piotr Borkowski (marzec 2011 - październik 2012).

Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej to młody, międzynarodowy i ambitny zespół. Muzycy pochodzą z Polski, Niemiec, Belgii, Japonii i Chin. Repertuar zespołu jest bardzo różnorodny – od baroku po współczesność. Mimo niedługiego stażu orkiestra wystąpiła z wielu światowej sławy artystami. Muzycy zagrali m.in. pod batutą jednego z najwybitniejszych współczesnych artystów – Maxima Vengerova oraz mieli zaszczyt pracować pod dyrekcją takich sław jak Maestro Krzysztof Penderecki, Maestro Kazimierz Kord, Maestro Tadeusz Strugała, Maestro Antoni Witt czy Maestro Tadeusz Wojciechowski. Z Orkiestrą wystąpili już m.in.: Małgorzata Walewska, Agnieszka Rehlis, Bogusław Morka, Iwona Hossa, Iwona Sobotka, Soyoung Yoon, Agata Szymczewska, Konstanty Andrzej Kulka, Mariusz Patyra, Roman Simović, Ryszard Groblewski, Tomasz Strahl, Ivan Monighetti, Rafał Kwiatkowski, Adam Makowicz, Adam Wodnicki, Piotr Paleczny, Marta Klimasara. W październiku 2014 Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej pod dyrekcją Moniki Wolińskiej wystąpiła ze światowej sławy barytonem Thomasem Hampsonem – na jedynym koncercie w Polsce. W marcu 2012 Orkiestra zagrała podczas międzynarodowego projektu pn. Gorzowski Festiwal Wielkanocny, odbywającego się w ramach 16. Wielkanocnego Festiwalu Ludwiga van Beethovena (Dyrektor Artystyczny – Elżbieta Penderecka). Na zaproszenie Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina – wzięła również udział w realizacji opery *Così fan tutte* W. A. Mozarta w reż. Ryszarda Cieśli i Przemysława Klonowskiego, wystawianej na scenie kameralnej Teatru Wielkiego w Warszawie.

Zespół z powodzeniem wykonuje repertuar jazzowy oraz rozrywkowy, mając na koncie koncerty z takimi artystami jak m.in.: Krystyna Prońko, Michał Wróblewski (projekt *Jazz i Orkiestra*, transmitowany na żywo w lutym 2013 ze studia im. A. Osieckiej przez program III Polskiego Radia), Anna Jurksztowicz i Krzesimir Dębski, Jarek Śmietana (projekt *Autumn Suite*), Adam Bałdych, Henryk i Dorota Miśkiewicz (projekt *ALE BRASIL!*), Jose Torres (projekt *Kubańska salsa symfonicznie*), Adam Sztaba czy Terence Blanchard (wspólnie z Trio Michała Wróblewskiego). Orkiestra dwukrotnie wystąpiła już na festiwalu PRZYSTANEK WOODSTOCK – w sierpniu 2012 na scenie Akademii Sztuk Przepięknych, a w roku 2014 – na Dużej Scenie Festiwalu, towarzysząc skrzypkowi Michałowi Jelonkowi. W sierpniu 2013, na zaproszenie Jana A. P. Kaczmarka, Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej pod batutą Moniki Wolińskiej uświetniła Galę Otwarcia TRANSATLANTYK Festival Poznań.

Zespół ma także za sobą znakomity debiut fonograficzny – album z koncertami skrzypcowymi P. Czajkowskiego (D-dur op. 35) i J. Sibeliusa (d-moll op. 47), nagrany w kwietniu 2012 roku z laureatką 14. Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego (Poznań, 2011) – Soyoung Yoon. Płyta otrzymała nominację do nagrody FRYDERYKI 2013 w kategorii Album Roku – Muzyka Symfoniczna i Koncertująca, a także nominację mediów regionalnych do statuetki ALE SZTUKA!. W najbliższych miesiącach zespół ma w planie nagranie kolejnej płyty – tym razem z muzyką filmową Bronisława Kapera oraz Jana A. P. Kaczmarka.

Od kwietnia 2013 Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej pracuje pod dyrekcją Moniki Wolińskiej.

ORKIESTRA FILHARMONII GORZOWSKIEJ

SKRZYPCE I

Maksym Dondalski
Patrycja Furman
Maciej Grygiel
Karolina Hyla
Daria Krzysztoń
Paulina Wąsik

SKRZYPCE II

Łukasz Jaros
Aleksandra Bogacka-Pajdzik
Yi Ding
Katarzyna Szymczyk
Katarzyna Ślemp
Agnieszka Wenda
Bartosz Życzyński

ALTÓWKI

Dawid Pajdzik
Paweł Gaca
Magdalena Michna
Anna Rutkiewicz
Anna Szczepaniak
Joanna Wasilewska
Paulina Zmysłowska-Kłosińska

WIOLONCZELE

Piotr Więclaw
Agnieszka Lasek
Natalia Makuch
Anna Świtalska
Katarzyna Winkiewicz

KONTRABASY

Paweł Wasilewski
Natalia Chmurczyk
Mateusz Rzytka

FLETY

Gäelle Dohen
Dorota Kaufman

OBOJE

Eike Schäfer
Izabela Berdy

KLARNETY

Waldemar Żarów
Grzegorz Tobis

ROGI

Włodzimierz Reif

PERKUSJA / KOTŁY

Tomoko Ishige
Aleksander Lasek

A close-up photograph of an abacus. The frame is made of dark wood, and the beads are black and spherical. The background is a warm, golden-brown color with a grid of vertical lines. The date '17.05.2015' is overlaid in a white, sans-serif font.

17.05.2015

17 maja 2015
niedziela, 19:00
Kościół pw. Chrystusa Króla

**KONCERT ORATORYJNY
PAMIĘCI WOJCIECHA KILARA**

WOJCIECH KILAR (1932-2013)

/ Preludium chorałowe na kameralną orkiestrę smyczkową

Choral. Dolce

Choral. Misterioso

Choral. Piu largo

GUSTAV HOLST (1874-1934)

/ Suita Świętego Pawła op. 29 nr 2

Jig: Vivace

Ostinato: Presto

Intermezzo: Andante con moto

Finale (The Dargason): Allegro

DMITRY VARELAS (*1978)

/ Concerto Grosso nr 4

„Concerto da Requiem” na sopran, gitarę

i orkiestrę smyczkową z klawesynem // prawykonanie

Requiem aeternam

Kiedy umrę...

Dies Irae

Lacrimosa

Lux aeterna

Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej

Mirosław Jacek Błaszczyk / dyrygent

Iwona Hossa / sopran

Krzysztof Meisinger / gitara

Wojciech Kilar

/ *Preludium chorałowe* (1988)

Prawykonywanie: 22 września 1989, Stuttgart, Kameralna Orkiestra „Ostinato” PLM im. F. Chopina w Krakowie, dyr. Janusz Ambros. Dzieło dedykowane pamięci Witolda Rowickiego.

Preludium chorałowe (*Choralvorspiel*) na kameralną orkiestrę smyczkową, będące właściwie cyklem trzech preludiów (*Dolce Quito*, *Misterioso*, *Piu Largo*) wykonywanych *attaca*, wpisuje się w nurt twórczości Wojciecha Kilara inspirowany folklorem góralskim (obok takich utworów jak m.in. *Krzesiany*, *Kościelec* czy *Orawa*) i charakteryzujący się surową, nawiązującą do minimalizmu harmoniką. *Preludium* – jak większość utworów napisanych przez kompozytora po 1974 roku, poza nawiązaniem do muzyki podhalańskiej, cechuje głęboka religijność. Chorałowy charakter utworu podkreślają najpierw jednolite, jasne brzmienia smyczków i długie płaszczyzny dźwiękowe. Smyczki, powtarzając akordy chorałowe, przechodzą do coraz wyższych rejestrów; śpiewne harmonijne tony – w dysonansowe współbrzmienia (niektóre z nich, poprzez maksymalne uproszczenie warstwy harmoniczej, przywołują skojarzenia z systemem dur-moll). Następnie słychać hipnotyzujące akordy o ciemniejszej barwie, w niskim rejestrze. Religijna wymowa *Preludium* wprowadza słuchacza na przemian w stany kontemplacji, nostalgii, podniosłości, chwilami – ekstazy. Na koniec pozostaje tylko pojedynczy, długo wygasający dźwięk.

[ca 17']

Gustav Holst

/ *Suita Świętego Pawła op. 29 nr 2* (1912-13)

Prawykonywanie: 1913, k. Londynu, Orkiestra Szkoły Świętego Pawła, dyr. Gustav Holst.

Jedną z wielu szkół, w których w ciągu całego swego życia nauczał Gustav Holst, była szkoła św. Pawła dla dziewcząt. Jako pedagog związał się z nią ok. 1904 roku i pozostał jej stałym współpracownikiem do końca swoich dni. To jednocześnie ważne miejsce dla jego kompozytorskiej twórczości – w dźwiękoszczelnym pokoju, który zajmował w „muzycznym skrzydle” szkoły, powstawały kolejne dzieła twórcy „Planet”, wśród nich także *Suita świętego Pawła*. Utwór składa się z czterech ekspresyjnych i dynamicznych części, które dzięki swemu ‘zarchaizowanemu’ stylowi nawiązują do gatunku suit barokowej (zwłaszcza części I i II) oraz ludo-

wych pieśni (część IV – *The Dargason*), tak chętnie odkrywanych i zbieranych przez kompozytora przez całe życie; w ostatniej, części kompozytor wplata w swoje dzieło *Greensleeves* (angielską piosenkę ludową), która znana jest chyba każdemu Brytyjczykowi. Doceniając dziś utwór, warto pamiętać, że został on napisany dla szkolnej orkiestry, co nadzwyczaj dobrze świadczyć może o jej poziomie.

[ca 13']

Dmitry Varelas

/ *Concerto Grosso nr 4 - „Concerto da Requiem”* na sopran, gitarę i orkiestrę smyczkową z klawesynem (2014)

Prawykonywanie: 17 maja 2015, Gorzów Wlkp., Iwona Hossa – sopran, Krzysztof Meisinger – gitara, Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej, dyr. Mirosław Jacek Błaszczak.

Utwór „Concerto da Requiem” został napisany w 2014 roku w hołdzie Wojciechowi Kilarowi; dedykowany jest znakomitemu gitarzyście – Krzysztofowi Meisingerowi. *Requiem* Dmitry’ego Varelasa składa się z pięciu części, teksty pieśni napisane zostały w trzech językach: łacińskim (I. *Requiem Aeternam*, III. *Dies Irae*, IV. *Lacrimosa*, V. *Lux Aeterna*), polskim (II. *Kiedy umrę...*) i angielskim (IV. *Lacrimosa*). Kompozycja łączy głębię i smutek mszy żałobnej ze światłem i wirtuozerią formy i stylu concerto grosso.

[ca 30']

MIROSŁAW JACEK BŁASZCZYK / DYRYGENT

tem na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Maroku. Dwa lata później powołany został na stanowisko dyrektora artystycznego II Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego w Toruniu, a w 2011 r. objął stanowisko przewodniczącego jury VIII Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego im. W. Lutosławskiego w Warszawie.

Koncertuje na wszystkich estradach w kraju, z Filharmonią Narodową na czele i za granicą (m.in. Albania, Austria, Białoruś, Chiny, Czechy, Francja, Hiszpania, Irlandia, Japonia, Kanada, Korea

W latach 1998-2013 był dyrektorem artystycznym Filharmonii Śląskiej w Katowicach i Międzynarodowego Konkursu Dyrygentów im. G. Fitelberga, którego jest laureatem z 1991 r. Uchwałą Zarządu Województwa Śląskiego 3 grudnia 2013 roku powołany został na stanowisko dyrektora Filharmonii Śląskiej im. Henryka Mikołaja Góreckiego na czas określony do 31 sierpnia 2018 roku.

Ukończył z odznaczeniem studia w Akademii Muzycznej w Katowicach, gdzie kształcił się w klasie dyrygentury Karola Stryji. W 1993 r. dzięki stypendium American Society for Polish Music pogłębiał umiejętności dyrygenckie w Los Angeles.

W okresie 1984-1986 dyrygował zespołem złożonym z muzyków katowickiej Wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia i Telewizji podczas festiwali „Warszawska Jesień” i „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej”. W 1986 r. został dyrektorem artystycznym Państwowej Orkiestry Symfonicznej w Zabrze, a w 1990 r. dyrektorem naczelnym i artystycznym Państwowej Filharmonii w Białymstoku, z którą odbył tournée po USA (1995; m.in. nowojorska Carnegie Hall). Przez dwa sezony był dyrektorem naczelnym i artystycznym Filharmonii Poznańskiej (1996).

W latach 1999-2002 był głównym dyrygentem Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego w Porto (Portugalia), a w 2003 r. jurorem i dyrygen-

Południowa, Litwa, Łotwa, Maroko, Meksyk, Niemcy, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Tunezja, Ukraina i USA). Z zespołami Filharmonii Śląskiej nagrał kilkadziesiąt płyt. Ostatnia – *Górecki. Mikołaj/Henryk Mikołaj* (DUX 0924) nominowana była do Fryderyka 2013, a w przygotowaniu jest płyta nagrana z Zacharem Bronem. Ma na swym koncie wiele prawykonań.

Za promowanie muzyki polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem współczesnej, oraz za osiągnięcia filharmoników śląskich pod jego batutą otrzymał Nagrodę Prezydenta Miasta Katowice w dziedzinie kultury. Podobną uhonorowany został także przez prezydenta Rybnika. Jest pedagogiem Akademii Muzycznej w Katowicach; prowadzi klasę dyrygentury.

7 sierpnia 2012 r. prezydent RP Bronisław Komorowski nadał artyście tytuł profesora sztuk muzycznych.

IWONA HOSSA

/ SOPRAN

Jest zaliczana do czołowych sopranistek swojego pokolenia. Jej kunszt wokalny podziwiano w wielu miejscach na świecie, gdzie zawsze oczarowywała publiczność i zdobywała uznanie krytyki.

Absolwentka Wydziału Wokalno – Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu, którą ukończyła z wyróżnieniem w klasie prof. Ewy Wdowickiej (1998).

Artystka zadebiutowała partią Violetty w *Traviacie* G. Verdiego w Teatrze Wielkim w Poznaniu, w tym samym roku zostając solistką tej sceny. Jako solistka związana jest również z Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie, gdzie także debiutowała jako Violetta. Współpracuje z wieloma teatrami operowymi w Polsce i za granicą.

Iwona Hossa jest laureatką Grand Prix i Złotego Medalu na Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Marii Callas w Atenach, III nagrody oraz specjalnej Nagrody Mozartowskiej na 6. Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Ady Sari w Nowym Sączu, Konkursu Finalistów Międzynarodowych Konkursów Wokalnych „Orfeo 2000” w Hanowerze. Zdobyła także Bursztynowy Pierścień za rolę Konstancji w *Urowadzeniu z Seraju* W. A. Mozarta, Medal Młodej Sztuki za osiągnięcia na scenach operowych, Nagrodę im. Andrzeja Hiolskiego za rolę Hanny w *Strasznym Dworze* S. Moniuszki (TW – ON). W 1995 otrzymała stypendium Ministra Kultury i Sztuki, a w 1998 Stypendium dla Młodych Twórców Poznańskiego Środowiska Artystycznego, przyznawane przez Kapitułę Nagrody Artystycznej miasta Poznania.

Występowała pod batutą takich dyrygentów, jak Charles Dutoit, David Jones, Gustavo Dudamel, David Agler, Maurizio Benini, John Neshling, Myun Whun Chung, Jose Florencio, Gabriel Chmura, Jacek Kaspzyk, Kazimierz Kord, Jan Krenz, Jerzy Maksymiuk, Grzegorz Nowak, Krzysztof Penderecki, Stanisław Skrowaczewski, Bramwell Tovey, Antoni Wit.

Brała także udział w prestiżowych festiwalach, m.in. w Międzynarodowym Festiwalu „Wratislavia Cantans”, Festiwalu Operowym w Bydgoszczy, Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, Festiwalu Sacrum Profanum, festiwalu operowym w Carcassonne we Francji, Wexford Opera Festi-

wal w Irlandii, Festiwalu Rossiniego w Pesaro we Włoszech.

W repertuarze Artystki znajduje się kilkadziesiąt partii operowych (m.in. W. A. Mozarta: Konstancja w *Urowadzeniu z Seraju*, Donna Anna w *Don Giovannim*, Fiordiligi w *Cosi fan tutte*, S. Moniuszki: Hanna w *Strasznym dworze*, Zuzia w *Verbum nobile*, G. Rossiniego: Rozyna w *Cyruliku sewilskim*, G. Verdiego: Violetta w *Traviacie*, Gilda Rigoletto, Giulietta w *Un Giorno di regno*, G. Donizettiego: Norina w *Don Pasquale* i partia tytułowa w *Łucji z Lammermoor*, G. Puccini: Liu w *Turandot*), a także operetkowych oraz oratoryjno-kantatowych, a obejmuje on muzykę od doby baroku (Penderecki, Kilar, Górecki). Posiada także bogaty repertuar pieśni.

Dokonała wielu prawykonań utworów polskiej muzyki współczesnej, m.in. Wojciecha Kilara, Jerzego Maksymiuka, Marka Jasińskiego, Grażyny Pstrokońskiej-Nawratil i Pawła Serafińskiego.

KRZYSZTOF MEISINGER

/ GITARA

Na swoim konczie ma liczne nagrania płytowe, m.in. dla EMI Classic – S. Moniuszko – *Straszny dwór* (*The Haunted Manor*), dla Naxos Recording – K. Szymanowski – *Stabat Mater* (Nominacja do Grammy Awards 2008), K. Penderecki – *Utrenja* (Nominacja do Grammy Awards 2009), K. Penderecki – *Credo*. Wzięła także udział w nakręconym przez BBC Holocaust. A *Music Memorial Film from Auschwitz*, który został uhonorowany Międzynarodową Nagrodą Emmy 2005 w kategorii „najlepszy program poświęcony sztuce”.

W 2011 roku jej solowy album *Hossa & Meisinger sings Karłowicz and Fauré* był nominowany do nagrody muzycznej Fryderyki.

W 2012 roku dokonała kolejnych nagrań CD z muzyką Krzysztofa Pendereckiego (*VII Symfonia Siedem Bram Jerozolimy* i *VIII Symfonia Lieder der Vergaenglichkeit*), oraz DVD z *Passio et Mors Domini Nostri secundum Lucam* K. Pendereckiego w reżyserii Grzegorza Jarzyny.

W 2011 roku uzyskała stopień Doktora Sztuki, a w 2014 stopień Doktora Habilitowanego na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Prowadzi klasę śpiewu solowego na stanowisku adiunkta w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu.

Urodzony w 1984 roku. W opinii wielu krytyków muzycznych, a także melomanów z całego świata, jest jednym z najbardziej fascynujących i charyzmatycznych młodych gitarzystów klasycznych.

Największy wpływ na jego rozwój mieli tacy pedagodzy i autorytety jak: Bolesław Brzonkalik, Piotr Zaleski, Aniello Desiderio (Włochy) oraz Christopher Parkening (USA).

Jest zwycięzcą i laureatem wielu międzynarodowych i ogólnopolskich konkursów. Jest stypendystą Ministra Kultury, Prezydenta Miasta Bydgoszczy, Fundacji KGHM „Polska Miedź” oraz programu stypendialnego Ministra Kultury „Młoda Polska”. W marcu 2015 otrzymał Nagrodę Artystyczną Prezydenta Miasta Szczecina. W 2008 r. został zwycięzcą uczelnianym oraz jednym z 6 finalistów regionu kujawsko-pomorskiego konkursu Primus Inter Pares Student Roku 2008-konkursu na najlepszego studenta Polski.

Występuje w kraju i za granicą, grając recitale solowe, muzykę kameralną oraz z orkiestrą m.in.

w USA, Niemczech, Francji, Anglii, Serbii, Austrii, Hiszpanii, Grecji, Szwajcarii, we Włoszech, na Łotwie i Ukrainie, w takich salach jak Filharmonia Berlińska, Filharmonia Narodowa w Warszawie, Theatre du Palais Royal w Paryżu, Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie, Teatr Wielki Opera Narodowa w Warszawie, Klainhans Music Hall w Buffalo, Hatch Recital Hall w Rochester, Lysenko Hall Filharmonii Narodowej Ukrainy w Kijowie, Raitt Recital Hall w Malibu czy Grossmunster w Zurichu.

Jego debiut w Filharmonii Berlińskiej w 2014 roku zakończył się wielominutową owacją na stojąco. Występuje m.in. z „Academy of St Martin in the Fields”, PKF-Prague Philharmonia, Orkiestrą Kameralną Polskiego Radia „Amadeus”, Philharmonia Quartet Berlin, Orkiestrą Kameralną Filharmonii Narodowej w Warszawie, Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Narodowej Ukrainy, Orkiestrą Kameralną „Leopoldinum”, „Capellą Bydgosztiensis”, Toruńską Orkiestrą Symfoniczną oraz wieloma orkiestrami filharmonicznymi u boku wybitnych dyrygentów takich jak: Łukasz Borowicz, Agnieszka Duczmal, Wojciech Michniewski, Krzysztof Urbański, Michał Klauza, Monika Wolińska czy Massimiliano Caldi.

Występował na wielu festiwalach m.in. Festiwal Muzyki Polskiej w Krakowie, „Muzyka w Starym Krakowie”, Letni Festiwal Filharmonii Narodowej, La Folle Journee de Varsovie, „Toruń – Muzyka i Architektura” czy Festiwal Laureatów Konkursów Muzycznych w Bydgoszczy. Występuje z wybitnymi muzykami sceny międzynarodowej, m.in. z Marcelo Nisinmanem (bandoneon) czy Danielem Stabrawą (skrzypce). Od 2014 r. występuje także u boku jednej z największych sopranistek świata – Sumi Jo.

Zainspirował wielu kompozytorów do napisania nowych utworów na gitarę, jednym z nich jest cykl „Concerti Grossi” napisany dla niego przez Dmitri’ą Varelasa.

W styczniu 2014 roku był kierownikiem artystycznym produkcji tangooperity Astora Piazzolli „Maria de Buenos Aires” w Teatrze Polskim w Szczecinie z Sandrą Rumolino w roli tytułowej. Spektakle spotkały się ze znakomitym przyjęciem publiczności i krytyki.

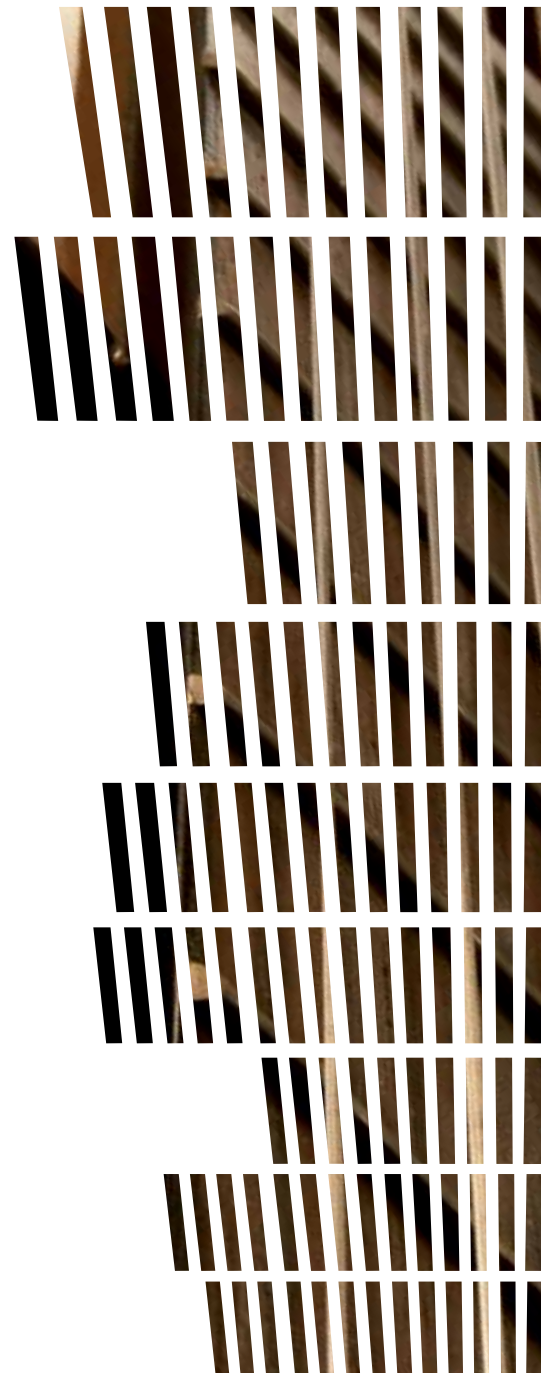
Jego nagrania otrzymują liczne wyróżnienia i znakomite recenzje światowej krytyki. Album „Melodia Sentimental” nagrany w słynnym Abbey Road Studio z orkiestrą Academy of St Martin in the

Fields, który został wydany przez firmę Orfeus Music, a później przez belgijskie wydawnictwo Outhere Music/Fuga Libera, jest poświęcony w całości muzyce Heitora Villi-Lobosa i pozyskuje entuzjastyczne recenzje w światowej prasie muzycznej. W chwili obecnej nakładem firmy Orfeus Music ukazał się jego kolejny album zatytułowany „MEISINGER” nagrany z takimi gwiazdami jak Sumi Jo, Philharmonia Quartett Berlin czy PKF-Philharmonia Prague.

Krzysztof Meisinger gra na gitarze Hermann Hauser i strunach Augustine.

Z początkiem sezonu artystycznego 2013/14 przyjął funkcję Stałego Dyrygenta Gościnnego orkiestry Capella Bydgosztiensis.

Oficjalnym sponsorem Krzysztofa Meisingera jest firma CALBUD.

A close-up photograph of a red and yellow heat gun nozzle directed at a perforated metal surface. The nozzle is glowing with heat, and a red stream of air or heat is visible. The background is dark and out of focus. A semi-transparent grey horizontal bar is overlaid across the middle of the image, containing the date '19.05.2015'. On the right side of the image, there is a vertical graphic consisting of a series of parallel vertical lines of varying lengths, creating a striped effect.

19.05.2015

19 maja 2015
wtorek, 19:00
sala koncertowa

PROJEKT
STEVE NASH & TURNTABLE ORCHESTRA

Steve Nash & Turntable Orchestra Symfonicznie to nowatorski projekt mający na celu połączenie dwóch muzycznych światów – muzyki klasycznej i turntablizmu, z wykorzystaniem brzmienia orkiestry, fortepianu i gramofonów obsługiwanych przez DJ-ów. Warstwę dźwiękową stanowi kompilacja muzyki elektronicznej, która jest realizowana na gramofonach w oparciu o zmiksowany materiał. Całość przedsięwzięcia skupia w sobie brzmienia charakterystyczne dla muzyki poważnej, opracowywane jednak za pomocą narzędzi nowych stylów muzycznych, przede wszystkim elektroniki i jazzu. Naturalne dźwięki fortepianu przeplatane są scratchowanymi partiami generowanymi przez gramofony, które pełnią funkcję instrumentów solowych. W projekcie bierze udział 9 najlepszych polskich DJ-ów – mistrzów turntablizmu: Dj Ben, Dj Chmielix, Dj Falcon1, Dj Funktion, Dj Haem, Dj Krótki, Dj Pac1, Dj Stosunkowodobry, Dj VaZee. Partie fortepianu, padów perkusyjnych, syntezatorów i kontrolerów midi należą do pomysłodawcy i kompozytora projektu – Steve’a Nasha. Premierowy koncert zrealizowany został przy współpracy z Toruńską Orkiestrą Symfoniczną i zaprezentowany w Toruniu pod koniec 2014 roku.

Orkiestra Szkoły Muzycznej I i II st.
im. Tadeusza Szeligowskiego w Gorzowie Wielkopolskim
Muzycy Orkiestry Filharmonii Gorzowskiej
Daniel Sierbin / dyrygent

Steve Nash / fortepian

Turntable Orchestra:

DJ Ben
DJ Chmielix
DJ Falcon1
DJ Funktion
DJ Haem
DJ Krótki
DJ Pac1
DJ Stosunkowodobry
DJ VaZee

Sekcja rytmiczna:

Maksymilian Roman Mucha / kontrabas
Łukasz Moszczyński / perkusja

STEVE NASH KACPER NOWAK

/ PRODUCENT MUZYCZNY, DJ, PIANISTA

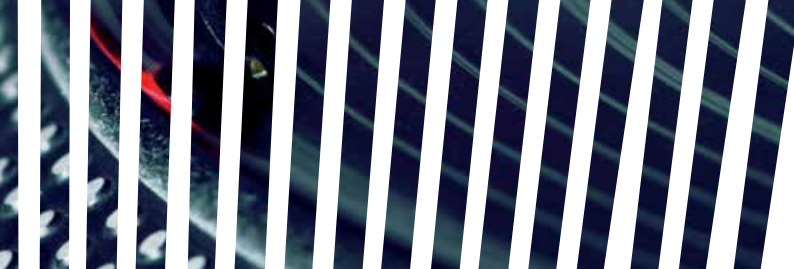

Pomysłodawca i autor projektu, ur. w 1990 roku. Występuje pod pseudonimem Steve Nash. Absolwent Liceum Muzycznego im. Marcina Józefa Żebrowskiego w Częstochowie i Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi (klasa fortepianu prof. Cezarego Saneckiego). Na swym koncie ma wiele sukcesów zarówno jako klasyczny pianista, jak i producent i DJ. Jest dwukrotnym mistrzem świata International Dj Association World Championships 2012 i 2013. Po grudniowym sukcesie rozpoczął współpracę z Radiową Trójką, z programem Hirka Wrony „Soul Muzyka Duszy”. Jako pianista grał zarówno koncerty z orkiestrą, jak i recitale solowe i koncerty jazzowe.

Występuje również jako kameralista. Jest czterokrotnym stypendystą Akademii Muzyki Kameralnej w Admont (Austria) oraz stypendystą Prezydenta Miasta Częstochowy. Jako producent tworzy m.in. muzykę do filmów oraz spektakli teatru tańca (Shakespeare it, Lokator). W październiku 2013 roku ukazał się klip rapera Medium pt. Traper, wyprodukowany przez Steve'a Nasha, który w przeciągu trzech miesięcy został odtworzony na serwisie YouTube przez pół miliona odbiorców. Jego dj-sko producencki potencjał dostrzeżony został także podczas nagrań utworu promującego IDA Championships 2013, gdzie towarzyszył mu m.in. legendarny polski raper Sokół. Choć jego przygoda artystyczna roz-

poczęła się od klasycznych dźwięków fortepianu, instrument ten szybko stał się inspiracją i punktem wyjścia do dalszych poszukiwań muzycznych: kompozycji, produkcji oraz DJ-ingu.

Artysta od 2011 roku współtworzy duet audio-wizualny „Steve Nash & Vj Pillow”. Projekt łączy muzykę elektroniczną, prezentowaną w formie live act'u, ze specjalnie przygotowaną oprawą wizualną. W 2013 roku Steve Nash uczestniczył w wielu prestiżowych festiwalach, m.in.: Bruk Festiwal w Olsztynie, Play More Fest we Wrocławiu, Młodzi i Film – festiwal filmowy w Koszalinie, Festiwal Debiutantów „Pierwszy Kontakt” w Toruniu czy Męskie Granie (wraz z O.S.T.R. i Michałem Urbaniakiem). Swoim koncertem autorskim otwierał Festiwal „Plaster” w Toruniu i Festiwal „Fama” w Świnoujściu. Muzyk prowadzi również wykłady i warsztaty producenckie. Dokonania Steve'a Nasha docenili liczni sponsorzy. Jest twarzą elitarnej grupy ELADE CREW i ambasadorem marki JVC. Reprezentuje także międzynarodową grupę Swapdjs. W grudniu 2013 roku, używając programu Ableton podczas obrony tytułu Mistrza Świata IDA World Champions 2013, został doceniony przez polskiego dystrybutora tej marki, z którym w 2014 roku rozpoczął stałą współpracę.

m.in. Bruk Festival Dj European Challenge 2010, Dj Shop Scratch Battle 2011 czy Mistrzostwa Polski IDA w kategorii Scratch oraz drugie miejsce na Mistrzostwach Polski VChamps 2011 Kategoria Skrecz.

TOMASZ DUDA / DJ BEN

Dj Ben – turntablista przez wielkie „T”. Dj-ingiem zajmuje się już ponad 10 lat. Jest członkiem grupy Modulators (Eprom, Krótki, Ben) będącej oficjalnym wydawnictwem Asphalt Records. Ponadto Ben współpracuje z raperem Miuoshem, z którym gra koncerty w całej Polsce i za granicą. Zajmuje się organizacją cyklicznych Scratch Sesji w katowickim sklepie „12cali”. Na przestrzeni lat wygrał wiele zawodów turntablistycznych,

lokrotny zwycięzca Community Skratch Battle oraz finalista DMC World Online DJ Championship. Założyciel międzynarodowej ligi freestyle skratch – Global Skratch League.

DAMIAN CHMIELEWSKI / DJ CHMIELIX

Turntablista, DJ i instrumentalista z Torunia. Podróżuje po świecie muzyki od 10 roku życia. Zaczął od instrumentów klawiszowych, później przyszły instrumenty perkusyjne, a na koniec gramofony oraz instrumenty elektroniczne. Inspiruje się zarówno korzennym funkiem jak i mocnym, elektronicznym brzmieniem. Zwycięzca wielu bitew w Polsce i Europie m.in. Mistrz Polski VChamps, wie-

od niczego, co niesie ze sobą dobry vibe. Jest współzałożycielem szkoły DJ-skiej SPINLAB.

PAWEŁ FALKIEWICZ / DJ FALCON1

Dj, turntablista, posiadacz 5 tytułów Mistrza Polski federacji IDA. Kiedyś bardzo aktywny uczestnik bitew turntablistycznych, dziś skupiony na graniu w klubach, nagrywaniu mixów i skreczy oraz produkcji. Jego sety to wypadkowa fascynacji turntablismem, klasycznym hip-hopowym brzmieniem oraz deepową basową elektroniką. Muzyk nie stroni

JULIUSZ PACEK / DJ FUNKTION

Toruński muzyk, DJ, turntablista związany ze sceną muzyczną od 2004 roku. W trakcie swojej kariery występował z największymi gwiazdami światowej i polskiej sceny muzycznej: Masta Ace, Ill BILL, Dj Shadow, Dj Fresh, Bar9, O.S.T.R., Fokus. Brał udział w tworzeniu płyt z polskimi raperami, m.in.: Kilka Numerów o Czymś – albumu wydanego przez Małpę, Teoria Równoległych Wszechświatów Medium oraz B.O.K – Ballady, hymny, hity. Jego umiejętności techniczne i muzyczna wyobraźnia zostały ocenione na licznych zawodach dla Dj-ów. Jest m.in. dwukrotnym Mistrzem Świata DJ-ów IDA 2012 i 2013 w kategorii „show”.

PIOTR JOŃCZYK / DJ HAEM

Pierwszy raz stanął za gramofonami w 1997 roku. Występował m.in. kilkakrotnie na międzynarodowym festiwalu Hip Hop Kemp, Heineken Open'er Festival i Coke Live Music Festival. Brał udział w koncertach pod kierownictwem muzycznym Mateusza Pospieszalskiego realizowanych dla TVP. W latach 2001-2003 współpracował i występował z PFK Kompany: Ego i Paktofonika. Od 2003 roku stale nagrywa i koncertuje z O.S.T.R. W latach 2004-2006 prowadził cykliczną, autorską audycję w częstochowskim radiu Fon. Trzykrotnie uczestniczył w roli wykładowcy na Vestax DJ Campie. Od roku 2000 stale współpracuje jako producent oraz realizator dźwięku z częstochowskim studiem nagrań Radioaktywni. Na koncie ma setki zagranych koncertów i imprez oraz gościnnych udziałów w dziesiątkach polskich płyt w roli Dj-a, za które niejednokrotnie otrzymywał platynowe i złote płyty.

BARTOSZ PASIERBEK / DJ KRÓTKI

DJ-ing uprawia od 2005 roku. Inspiruje się takimi osobowościami jak: Madlib, D-styles, Qbert, Beat Junkies, Eprom. Ma na swoim koncie wiele zwycięstw w bitwach gramofonowych, m.in.: 3 miejsce VChamps w kategorii „scratch”, Mistrzostwo Polski IDA 2012 w kategorii „scratch” i tytuł Wicemistrza IDA w 2013 roku. Razem z Dj-em Benem i Epromem tworzy turntablistyczny skład Modulators. Założyciel Leśnego Zwiłzu.

PAWEŁ ACKERMANN / DJ PAC1

Członek Dsc i Bass Pushers. Turntablista, muzyk – od niedawna producent muzyczny. Jego osobowość twórcza jest zakorzeniona w starym dobrym hip-hopie, funku, którego znanym i szanowanym twórcą był już w latach 90. Jego umiejętności pozwoliły mu na wygraną wielu konkursów DJ-skich, m.in.: Turntable Contest 2004, International Turntable Federation Poland 2004. Ostatnie 6 lat spędził w Londynie, grając w wielu czołowych klubach: Cargo, Mass, The Pool, Cafe1001, Rhythm Factory. Po powrocie do Polski rozpoczął współpracę jako rezydent

w klubie Soda w Bydgoszczy i Underground w Toruniu.

MICHAŁ ZALEWSKI / DJ STOSUNKOWDOBRY

Z muzyką związany od 2000 roku. Zawodowo zajmuje się turntablismem. Jego dorobek to niezliczona ilość zagranych imprez i eventów w klubach w całej Polsce. Jest autorem skreczy na wielu undergroundowych pozycjach oraz na oficjalnych mixtape'ach wydawanych w Polsce. Inspiracje czerpie między innymi od takich osobowości, jak: Miles Davis, Boot-sy Collins, James Brown, D-styles, Dj Craze. Występował na jednej scenie

nie z wieloma artystami, wokalistami i DJ-ami: Tomaszem Pawlickim, Dj-em Falconem, Glenskim, Big Fat Mama i Dj-em Epromem.

MICHAŁ WASIL / DJ VAZEE

Przygodę z muzyką zaczął od gitary basowej, z której przesiadł się na perkusję, na której grał przez 6 lat. Z tak solidnie poznаныmi zasadami rytmiki stanął za gramofonami i padami. Współpracuje z rodzimymi raperami Kęką i Kotzim. Nagrywał skrecze oraz cuty dla wielu muzyków z Polski. W ostatnim czasie bierze udział również w nagrywaniu do produkcji francuskich w kooperacji z producentem MillionBeats

z Belfastu. Występował w całej Polsce oraz za granicą, m.in. na festiwalu HipHop Kemp.

KAZIMIERZ NITKIEWICZ / REALIZATOR DŹWIĘKU

Absolwent wydziału Reżyserii Dźwięku Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie, z muzyką związany od dziecka. Na swoim koncie ma realizację nagrań takich artystów jak: Coherence Quartet, Jakub Płużek, Dead Sirens, Tomasz Stańko, Same Suki, Marek Pospieszalski & Tomasz Sroczyński. Jako realizator koncertów live współpracuje na stałe z wieloma artystami (Marika, Transmisja, Groove Baza, Earl Jacob i Zbóje). Twórca warstwy dźwiękowej do wielokrotnie nagradzanego filmu „Kiedy ranne wstają zorze” w reżyserii Mateusza Głowackiego.

ANNA WEBER / ORKIESTRACJA

Ukończyła Kompozycję na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej w Krakowie (studia I stopnia) oraz Dziennikarstwo i Komunikację Społeczną na Uniwersytecie Jagiellońskim. Obecnie Anna Weber pracuje nad warsztatem kompozytorskim w Akademii Muzycznej w Poznaniu w klasie prof. Lidii Zielińskiej. Jej utwory były wykonywane w Polsce i za granicą. Zajmuje się tworzeniem ścieżek dźwiękowych do animacji. Jest także autorką muzyki do spektaklu „Dowód osobisty” Teatru Rozrywki w Chorzowie (reż. Marta Streker) oraz współautorką ścieżki dźwiękowej do interaktywnego filmu „Zamek” (reż. Paweł Czarkowski).

ORKIESTRA SZKOŁY MUZYCZNEJ I I II STOPNIA IM. TADEUSZA SZELIGOWSKIEGO

W skład orkiestry wchodzi uczniowie Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Tadeusza Szeligowskiego w Gorzowie Wielkopolskim. Efekty pracy zespołu można usłyszeć przede wszystkim podczas cyklu szkolnych koncertów „Lubimy muzykować” czy też corocznego *Wieczoru kołęd* organizowanego w sali koncertowej Filharmonii Gorzowskiej. Brzmienie orkiestry szkolnej to wypadkowa pracy włożonej na zajęciach indywidualnych, ogólnomuzycznych i na cotygodniowych próbach. Dzięki temu można śmiało stwierdzić, iż orkiestra jest prawdziwą wizytówką gorzowskiej Szkoły Muzycznej.

DANIEL SIERBIN / DYRYGENT

Swoją muzyczną drogę rozpoczął w międzyrzeckim Zespole Muzyki Dawnej „Antiquo More”, grał na dawnych instrumentach dętych i violi da gamba. Podczas 10-letniej działalności zespołu koncertował w ramach wielu festiwali i uczestniczył w kursach o randze ogólnopolskiej i międzynarodowej (m.in. Międzynarodowa Letnia Akademia Muzyki Dawnej w Wilanowie, Festiwal Tańców Dworskich „Cracovia Danza” w Krakowie, Forum Musicum we Wrocławiu, Festiwal „Pieśni naszych korzeni” w Jarosławiu, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Dawnej im. Mikołaja z Radomia). Dzięki tym doświadczeniom dogłębnie poznał problematykę wykonawstwa i interpretacji muzyki dawnej. Wraz z zespołem wywalczył wiele nagród na najważniejszych festiwalach muzycznych w Polsce (m.in. na Festiwalu Zespołów Muzyki Dawnej „Schola Cantorum” w Kaliszu). Zespół był dwukrotnym laureatem nagrody głównej – Grand Prix Pucharu Ministra Edukacji Narodowej, a także Bursztynowej Harfy Eola (najwyższa nagroda w kategorii VI). Na tym samym festiwalu Daniel został dwukrotnie nagrodzony indywidualnie, za wyróżniającą grę i kreatywność. Duże znaczenie dla kształtowania jego muzycznej świadomości miały także liczne spotkania ze znakomitymi muzykami i pedagogami (m.in. Agata Sapięcha, Tomasz Dobrzański, Anton Birula, Marcin Bornus-Szczyciński, Cezary Szyfman, Mark Caudle, Francois Lazarevitch, Simon Standage, Jacek Urbaniak). Swoją edukację muzyczną rozpoczął w wieku 15 lat w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia w Międzyrzeczu w klasie skrzypiec mgr Jolanty Helwig. Po dwóch latach został uczniem Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Tadeusza Szeligowskiego w Gorzowie Wielkopolskim, gdzie spędził kolejne trzy lata. Naukę kontynuował w klasie skrzypiec mgr Aleksandry Kiny. Był jednym z muzyków Gorzowskiej Orkiestry Kameralnej „Odeon”. Daniel Sierbin jest obecnie studentem III roku na wydziale Kompozycji, Dyrygentury, Teorii Muzyki i Rytmiki Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu. Studiuje w klasie prof. dra hab. Marcina Sompolińskiego – specjalność dyrygentura symfoniczna. Od września 2014 roku jest nauczycielem Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Tadeusza Szeligowskiego w Gorzowie Wielkopolskim.

8'

TIERCE
1 3/4'

FLUTE
2'

NASARD
2 3/4'

FLUTE
4'

BOURDON
8'

VIOLE
CELESTE
8'

20.05.2015

20 maja 2015
środa, 19:00
Katedra Gorzowska

RECITAL ORGANOWY JULIANA GEMBALSKIEGO

WOJCIECH KILAR (1932-2013)
/ *Introitus (z Missa pro pace)* (2000)

KRZYSZTOF GRZESZCZAK (*1965)
/ *Fantazja z Bachem w tle* (2013)

RYSZARD GABRYŚ (*1942)
/ *Thema senza variazioni* (1982)

JÓZEF ŚWIDER (1930-2014)
/ *Piece ridicule* (1993)

JULIAN GEMBALSKI (*1950)
/ *Beethoveniana per organo* (2006), *Improwizacja*

„Muzyka organowa nie może stać się gigantycznym cmentarzem. Winna być zachowana, ale przede wszystkim ożywiona i oddana swemu artystyczno-liturgicznemu przeznaczeniu, ponieważ jest nieodzownym składnikiem europejskiego dziedzictwa kulturowego. Europa ma wtedy przyszłość, jeżeli swoje miejsce w niej będzie miało nie tylko to co użyteczne, ale i to co piękne.”

dr Hans Maier

I Międzynarodowy Kongres Organologiczny
(Varazdin / Chorwacja, 16 września 2000)

Historia polskiej muzyki organowej sięga XII wieku, z którego pochodzi pierwszy zachowany zapis utworu na organy. Od tego czasu rozwój twórczości organowej przebiega równoległe ze zmianami w budownictwie samego instrumentu, ale ogólnoswiatowy renesans muzyki organowej przypada na wiek XIX. Wiele dzieje się także w muzyce organowej XX i XXI wieku, i muzykę tego właśnie okresu – w wykonaniu najlepszych polskich organistów – prezentujemy podczas kolejnych edycji Festiwalu Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara.

Recitale organowe to doskonała okazja, by usłyszeć pełne bogactwo dźwięków i możliwości brzmieniowych króla instrumentów, na co dzień służącego liturgii, a także – by zaprezentować dzieła organowe, które stanowią świadectwa epoki, zachodzących w niej przemian oraz eksperymentów. Programy recitali organowych z jednej strony obrazują wielkie zafascynowanie współczesnych kompozytorów możliwościami barwowymi instrumentu, których mnogość dorównuje zakresowi barw całej orkiestry symfonicznej, z drugiej – prezentują odważne, ciekawe pomysły harmoniczne – od barokowego przepychu i motoryczności po brzmienia bardziej monumentalne i skupione wewnętrznie.

Recital w ramach III Festiwalu Muzyki Współczesnej zostanie wykonany przez Juliana Gembalskiego na organach Katedry Gorzowskiej, pochodzących prawdopodobnie z 1929 (lub wg niektórych źródeł – z 1927) roku. Ich wykonawcą była znana w Europie firma niemieckiego organmistrza Wilhelma Sauera. Nowoczesne jak na tamte czasy, trzymanualowe i czterdziestogłosowe organy umieszczono w nowym (zachowanym do dziś) neogotyckim prospekcie. Instrument przeszedł kilka remontów (m.in. w 1950, 1959, 1998 i 2000 roku).

Katedralne organy posiadają pamięć typu setzer. Składają się z ok. 2300 piszczałek (56 na każdy z 43 głosów).

W programie recitalu obok *Introitus na organy* (2000) pochodzącego z utworu *Missa pro pace* Wojciecha Kilara, zabrzmiały dwie polskie kompozycje z 2. połowy ubiegłego stulecia: *Thema senza variazioni* Ryszarda Gabrysia i *Piece ridicule* Józefa Świdra oraz dwa utwory pochodzące z ostatnich lat: improwizacyjna *Beethoveniana per organo* Juliana Gembalskiego oraz *Fantazja z Bachem w tle* Krzysztofa Grzeszczaka, która jest ukłonem w stronę późnego baroku oraz arcyministra organów – Jana Sebastiana Bacha.

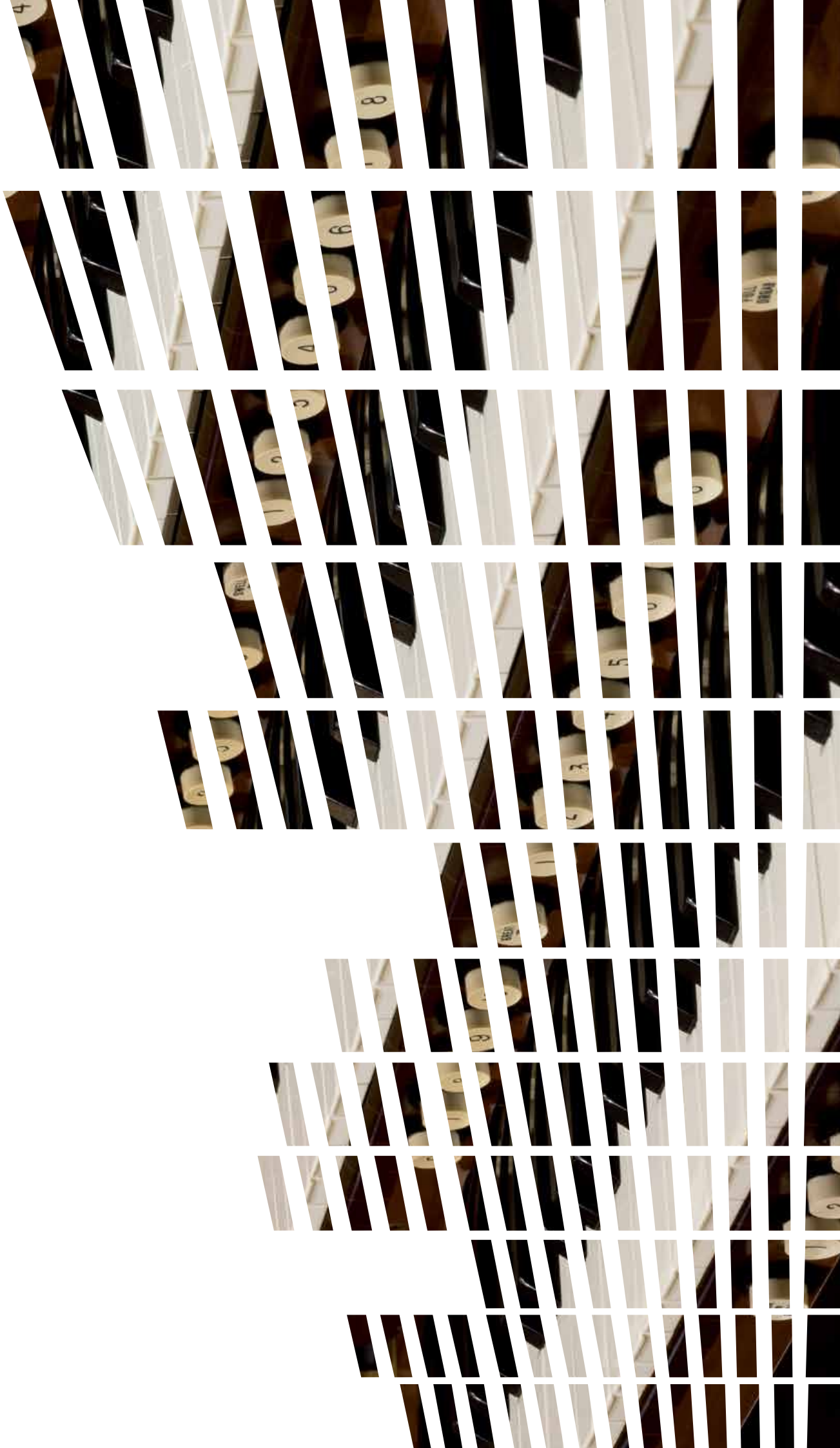
JULIAN GEMBALSKI

regionu) i telewizji. Nagrał ponad 40 płyt CD, w tym siedem z sopranistką Elżbietą Grodzką-Łopuszyńską. Jest laureatem I nagród w konkursach improwizacji fortepianowej w Gdańsku i Nowej Rudzie oraz improwizacji organowej w Weimarze, a także wielu innych nagród, (m.in. nagrody „Orfeusza” XXXVIII Festiwalu „Warszawska Jesień”, nagrody im. Wojciecha Korfantego, im. Stanisława Ligonia, nagrody Arcybiskupa Katowickiego „Lux ex Silesia”, nagrody „Śląski Szmaragd” Biskupa Ewangelicko-Augsburskiego; odznaczony przez Papieża Jana Pawła II medalem „Pro Ecclesia et Pontifice”). Honorowy Ślązak Roku, Honorowy Obywatel Miasta Sejny i Powiatu Bieruńsko-Lędzińskiego. Autor wielu prac z zakresu historii organów na Śląsku, problematyki ochrony i konserwacji organów zabytkowych, a także projektant wielu instrumentów. Profesor Akademii

Urodzony w 1950 r. w Siemianowicach Śląskich. Edukację muzyczną odbywał w Państwowej Szkole Muzycznej I i II stopnia im. Mieczysława Karłowicza w Katowicach, gdzie ukończył z wyróżnieniem klasę fortepianu prof. Wandy Uszok. Gry organowej uczył się najpierw u organisty Katedry Chrystusa Króla w Katowicach, Stanisława Kopernoka, a następnie w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Katowicach, w klasie organów Henryka Klaji. Ukończył także Wydział Kompozycji i Teorii (dyplomy obu specjalności z wyróżnieniem w 1975 r.). W 1978 r. odbył kurs mistrzowski u prof. Flor Peetersa w Mechelen (Belgia), a w latach 1979-80 studiował w Paryżu, pod kierunkiem Andre Isoir’a i Michała’a Chapuis (organy) oraz Jean’a Saint-Arroman (muzykologia). Prowadzi ożywioną działalność artystyczną, naukową i pedagogiczną. Występował z koncertami w całej Europie oraz w USA, nagrywał dla Polskiego Radia (m.in. seria „Antologia Organów na Górnym Śląsku”, gdzie zarejestrował 90 organów

Muzycznej w Katowicach, gdzie prowadzi klasę organów i kieruje Katedrą Organów i Muzyki Kościelnej. W latach 1996-2002 był Rektorem swej macierzystej uczelni. Od wielu lat jest też Archidiecezjalnym Wizytatorem Organów i Organistów. W 2004 roku założył pierwsze w Europie Środkowo-Wschodniej Muzeum Organów.

The image shows a close-up, angled view of a wooden roof truss system. The trusses are made of light-colored wood and are connected by metal bolts. A decorative pattern of vertical stripes in white, black, and grey is overlaid on the right side of the image. A white horizontal band is positioned across the middle of the image, containing the date.

21.05.2015

21 maja 2015
czwartek, 19:00
sala kameralna

Projekt artystyczny *Między tradycją a współczesnością*

Projekt konfrontuje tradycję XVI-wiecznej poezji i pieśni dawnej ze współczesnością i technikami kompozytorskimi ubiegłego stulecia. Dominik Argento – czołowy amerykański twórca naszych czasów o swoim cyklu *Pieśni* (1958) napisał: „pieśni noszą nazwę elżbietańskich, ponieważ słowa zaczerpnięte są z owego niezwykle bogatego okresu w literaturze angielskiej, a muzyka utrzymana jest w duchu (jeśli nie w manierze) wielkiego angielskiego kompozytora schyłku renesansu, pieśniarza i wirtuoza lutni – Johna Dowlanda. Głównym założeniem [utworu] jest nadrzędne znaczenie poezji i prymat linii wokalne nad relatywnie prostym i wspomagającym akompaniamentem”. *Pieśni* op. 12 (1907-1908), skomponowane przez specjalizującego się w tym gatunku angielskiego kompozytora Rogera Quiltera, oparte są – podobnie jak pierwszy cykl – o teksty z epoki elżbietańskiej. Wyróżnia je nadzwyczajna uroda linii melodycznych ściśle związanych ze słowem oraz elegancką formą cyklu. Program projektu wzbogaca pozycja z dorobku jednego z najbardziej wszechstronnych muzyków XX wieku – Leonarda Bernsteina – *I Hate Music!* (Nie cierpię muzyki!, 1943). Ten najbardziej znany cykl pieśni dziecięcych amerykańskiego kompozytora, dyrygenta, znakomitego pedagoga i telewizyjnej supergwiazdy, urzeka lekkimi i zabawnymi tekstami, których narratorem jest 10-letnia Barbara.

DOMINICK ARGENTO (*1927)

/ Six Elizabethan songs – cykl pieśni na głos i fortepian

Spring (sł. Thomas Nashe)

Sleep (sł. Samuel Daniel)

Winter (sł. William Shakespeare)

Dirge (sł. William Shakespeare)

Diaphenia (sł. Henry Constable)

Hymn (sł. Ben Johnson)

ROGER QUILTER (1877-1953)

/ Seven Elizabethan Lyrics op.12 – wybrane pieśni z cyklu

Weep you no more (sł. Anonymus)

The faithless shepherdess (sł. Anonymus)

By a Fountainside (sł. Ben Johnson)

LEONARD BERNSTEIN (1918-1990)

/ I Hate Music! – cykl pięciu pieśni dziecięcych

My name is Barbara (Mam na imię Barbara)

Jupiter has seven moons (Jowisz ma siedem księżyców)

I hate music! (Nie cierpię muzyki)

A big Indian and a little Indian (Duży i mały Indianin)

I'm a person too (Ja też jestem ważną osobą)

Beata Gramza / sopran

Marta Ożelska-Kurzawa / fortepian

BEATA GRAMZA

/ SOPRAN

Urodziła się w Białymstoku i tam rozpoczęła edukację muzyczną, najpierw w klasie akordeonu, a potem w klasie śpiewu wybitnej polskiej śpiewaczki i pedagoga prof. Haliny Słonickiej. Studia na wydziale wokalnno-aktorskim ukończyła z wyróżnieniem w klasie prof. Katarzyny Rymarczyk w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy.

Dwukrotnie była stypendystką Ministerstwa Kultury i Sztuki. W 1990 roku została laureatką *Międzynaczelnianego Konkursu Wokalnego we Wrocławiu*, w kategorii oratoryjnej. W 1991 roku otrzymała wyróżnienie i nagrodę specjalną za wykonanie arii polskiego kompozytora na *Konkursie Sztuki Wokalnej im. Ady Sari*. Reprezentowała Akademię Muzyczną w Bydgoszczy na *Festiwalu Mozartowskim Wrocław 1991*, zaś rok później zaproszona była do

udziału w *Koncertie Roku* w Galerii Porczyńskich w Warszawie.

Umiejętności wokalne doskonaliła na kursach mistrzowskich prowadzonych przez znakomitych śpiewaków i pedagogów: Teresę Żylis-Gara, Ingrid Kremling, Edith Mathis, Andre Orlowitza.

Na scenie bydgoskiej Opery Nova zadebiutowała w 1994 roku w operze *„Czarodziejski Flet”* W. A. Mozarta. W kolejnych sezonach artystycznych, do 2002 roku, występowała m.in. w partii Liu w *„Turandot”* G. Pucciniego, Anny w *„Nabucco”* G. Verdiego, Donny Elviry w *„Don Giovannim”* W. A. Mozarta, Giulietty w *„Opowieściach Hoffmanna”* J. Offenbacha, Micaeli w *„Carmen”* G. Bizeta, Hanny w *„Strasznym Dworze”* S. Moniuszki. Z powodzeniem wykonywała również partie operetkowe w *„Wesołej Wdówce”*, *„Carewiczu”* i *„Krainie Uśmiechu”* F. Lehara. Repertuar ten wykonywała wielokrotnie podczas turnee w Niemczech, Holandii i Francji.

Jako solistka Opery Nova w Bydgoszczy nagrodzona została przez dziennikarzy *„Złotą Maską”* za: *„partię Donny Elviry w „Don Giovannim”, muzykalność, liryzm i stałe doskonalenie kunsztu wokalnego”*, a także wzięła udział w Międzynarodowym Konkursie Opery Włoskiej *„I Ranieri I Cestelli”* w Berlinie i znalazła się w gronie finalistów występujących w Galowym Koncercie w Deutsche Oper.

Artystka koncertuje również na estradach filharmonicznych wykonując repertuar oratoryjny i muzykę kameralną. Współpracowała z Filharmonią Pomorską, Capellą Bydgostiensis i Kwartetem Pomorskim, Lubuską Sinfonietą, Gorzowską Orkiestrą Kameralną, Filharmonią Podlaską i Chórem Politechniki Białostockiej, poznańskim zespołem muzyki dawnej Musica Maxima, Orchester der Frankfurter Musikfreunde, szczecińskim Artes Enasmbles, a także z Cygańskim Teatrem muzycznym „Terno”.

Ważne miejsce w jej życiu zawodowym zajmuje pedagogika wokalna. Lubi pracować z młodzieżą podczas różnego typu warsztatów wokalnych, a także prowadzi klasę śpiewu solowego w Szkole Muzycznej I i II stopnia w Gorzowie Wielkopolskim oraz zajęcia na wydziale wokalnno-aktorskim Akademii Muzycznej w Bydgoszczy, „zarażając”, jak sama mówi, młodych wokalistów miłością do muzyki operowej i kameralnej.

MARTA OŻELSKA-KURZAWA / FORTEPIAN

Urodziła się w Białymstoku. Ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu w 2005 roku, w klasie fortepianu prof. Andrzeja Tatarskiego.

W latach 2005/2006 przebywała na stypendium artystycznym w Amsterdamie rozwijając swoje umiejętności pianistyczne w Konserwatorium Muzycznym w klasie prof. Matthijisa Verschoora. Następnie studiowała w Conservatoire de Strasbourg pod kierunkiem prof. Amy Lin.

Jako pianistka-kameralistka współpracowała w tym czasie z wybitnymi muzykami, wirtuozami fletu: Mario Caroli, Ayako Okubo wykonując muzykę kompozytorów współczesnych podczas wielu festiwali i konkursów m.in. *Flautissimo* w Strasbourgu czy Konkurs *Gaudeamus* w Amsterdamie.

Towarzyszyła młodym śpiewakom podczas Mirowskiego Kursu Wokalnego Francuskiej Pieśni Romantycznej w Strasbourgu prowadzonym przez znakomitą pedagog Brigitte Baileys i pianistę Jeffa Cohena. Na przełomie 2008/2009 roku brała udział w wokalnym show „The 12 Tenors” podczas tournée w Niemczech.

Technikę pianistyczną i umiejętności interpretacyjne rozwijała uczestnicząc w fortepianowych kursach mistrzowskich prowadzonych przez prof. Andrzeja Jasińskiego, prof. Paula Guldę, prof. Szabolcsa Eszteni, prof. Z. Śliwińskiego.

Chętnie wykonuje muzykę współczesną. Występuje z solistami-instrumentalistami i śpiewakami w kraju i za granicą.

WYDZIAŁ GÓRZOWSKA

22.05.2015

22 maja 2015
piątek, 19:00
sala koncertowa

GALA FINAŁOWA
III FESTIWALU MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ IM. WOJCIECHA KILARA

/ Utwór nagrodzony w III Konkursie dla Młodych
Kompozytorów (II nagroda)
// prawykonanie

GRZEGORZ DUCHNOWSKI (*1971)
/ Veni Creator na kwartet solistów, chór i orkiestrę
// prawykonanie
[4 części]

JAN A. P. KACZMAREK (*1953)
/ Muzyka filmowa

Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej
Monika Wolińska / dyrygent
Dagmara Barna / sopran
Katarzyna Włodarczyk / mezzosopran
Patryk Rybarczyk / baryton
Marcin Pawelec / bas
Poznański Chór Kameralny
Bartosz Michałowski / przygotowanie chóru

Grzegorz Duchnowski

/ Veni Creator na kwartet solistów, chór i orkiestrę (2014)

Prawykonanie: 22 maja 2015, Filharmonia Gorzowska, Dagmara Barna – sopran, Katarzyna Włodarczyk – mezzosopran, Patryk Rybarczyk – baryton, Marcin Pawelec – bas, Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej, Poznański Chór Kameralny, Bartosz Michałowski – przygotowanie chóru, dyr. Monika Wolińska.

Veni Creator na kwartet solistów, chór i orkiestrę to kolejny, wielki utwór wokally-instrumentalny o tematyce sakralnej. W nowym dziele kompozytor nawiązuje do stylistyki wcześniejszych swoich sakralnych utworów, w których tonalność i atonalność syntezuje się z wpływami minionych epok. Utwór napisany został w oparciu o tekst wczesnośrednio-wiecznego Hymnu do Ducha Świętego (*Veni, Creator Spiritus*). Kompozytor wykorzystuje go w pełni, dzieląc całość na cztery części. Wzniosły charakter *Veni Creator* przepełniony jest wieloma emocjami. Partie solistów i chóru ściśle zintegrowane są z orkiestrą. Razem budują wiele napięć i kulminacji. Napisanie i prawykonanie utworu „*Veni Creator*” odbywa się w ramach współpracy Grzegorza Duchnowskiego z Filharmonią Gorzowską jako Kompozytora Sezonu Artystycznego 2014/2015.

[ca 20']

Jan A.P. Kaczmarek

/ Muzyka filmowa

Laureat Oscara za muzykę do filmu „*Finding Neverland*” („*Marzyciel*”) Marca Forstera to dzisiaj jeden z najwybitniejszych w świecie kompozytorów muzyki filmowej. Międzynarodowe uznanie przyniosła kompozytorowi muzyka do takich tytułów jak: „*Niewierna*” Adriana Lyne’a, „*Całkowite zaćmienie*”, „*Plac Waszyngtona*”, „*Trzeci cud*” Agnieszki Holland, „*Aimee i Jaguar*” Maxa Farberbocka, „*Stracone dusze*” Janusza Kamińskiego, „*Quo vadis*” Jerzego Kawalerowicza czy wreszcie „*Marzyciel*” Marca Forstera. Za ten ostatni film kompozytor zdobył nie tylko Oscara, ale też nagrodę National Board of Review, nominacje do Golden Globes i nagrody Brytyjskiej Akademii Filmowej (BAFTA). W następnych latach powstały jego kompozycje do tak uznanych produkcji, jak m.in.: „*Evening*” Lajosa Koltai, z udziałem światowych gwiazd: Vanessy Redgrave, Claire Danes, Meryl Streep, Glenn Close, Natashy Richardson i Toni Collette, a także do filmów „*The Visitor*” Toma McCarty’ego, „*Mój przyjaciel Hachiko*” Lasse Halströma, „*City Island*” Raymonda de Felitta, „*Aż po grób*” Aarona Schneidera czy do największej w historii Europy produkcji telewizyjnej – serialu „*Wojna i Pokój*” (reż. Robert Dornhelm).

DAGMARA BARNA

/ SOPRAN

Naukę śpiewu solowego rozpoczęła w PSM II st. im. T. Szeligowskiego w Gorzowie Wlkp. w klasie mgr Beaty Gramzy. Absolwentka Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w klasie śpiewu prof. Mikołaja Moroza (2009 – 2012) oraz prof. Cezarego Szyfmana (2012 – 2014).

Działalność muzyczną rozpoczęła jako flecistka w gorzowskim Zespole Muzyki Dawnej *Preambulum* pod kierownictwem Marcjanny Wiśniewskiej. Z zespołem tym koncertowała w całej Polsce oraz za granicą, m.in. w Belgii, Niemczech, Austrii, Bułgarii, Portugalii, zdobywając liczne nagrody w konkursach i na festiwalach.

W 2009 i 2012 roku otrzymała *Stypendium twórcze i artystyczne* miasta Gorzowa Wielkopolskiego. W roku 2011 wraz z Weroniką Grozdew – Kołacińską i zespołem *Ars Nova* nagrała płytę *Renaissance Polish Music* z Tabulaturą Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego, która otrzymała nominację do nagrody *Fryderyk 2011* w dziedzinie *Album Roku Muzyka Dawna i Barokowa*. Wykonała partię Amfitrite oraz Ariela w operze *Burza* H. Purcella (2012), a także Poppei w *Koronacji Poppei* C. Monteverdiego (2013) w Teatrze Collegium Nobilium. Wcieliła się także w rolę Venus w operze *Venus i Adonis* J. Błowa (2013) w Teatrze Dramatycznym im. A. Węgierki w Białymstoku oraz Paminy w operze *Czarodziejski Flet* W. A. Mozarta (2014) w Operze i Filharmonii Podlaskiej w Białymstoku. W grudniu 2012 roku ukończyła Podyplomowe Międzywydziałowe Studium Pieśni na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina. W 2012 i 2013 roku została zaproszona do uczestnictwa w *Europäisches Liedforum*

w Berlinie oraz Wilnie. W listopadzie 2013 roku została laureatką drugiego miejsca na II Międzynarodowym Konkursie Wokalnym Muzyki Dawnej *Cancium Gaudium* w Poznaniu.

Dagmara Barna od września 2014 roku uczestniczy w *Programie Kształcenia Młodych Talentów – AKADEMIA OPEROWA*, prowadzonego przez Teatr Wielki – Operę Narodową w Warszawie.

Swoje umiejętności doskonaliła na licznych kursach, lekcjach i warsztatach prowadzonych m.in. przez Eytana Pessena, Matthiasa Rexrotha, Rudolfa Piernaya, Jana Philipa Schulza. Wielokrotnie śpiewała na koncertach transmitowanych przez Program 2 Polskiego Radia.

Współpracuje z zespołami: *Ars Nova*, *Gradus ad Parnassum*, *La Tempesta*, *Decameron*, *Sabionetta*, *Tempus*, *Musica Maxima*, *Diletto*, a także Orkiestrą Złotego Wieku.

Obecnie Dagmara Barna odbywa staż artystyczny na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Białymstoku w klasie prof. Cezarego Szyfmana, jednocześnie stale współpracując z wybitną śpiewaczką Olgą Pasiecznik.

KATARZYNA WŁODARCZYK

/ MEZZOSOPRAN

Naukę śpiewu solowego rozpoczęła w PSM I i II st. im. T. Szeligowskiego w Gorzowie Wielkopolskim w klasie mgr Beaty Gramzy. Po roku nauki wstąpiła w poczet studentów Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu. Studia licencjackie ukończyła w klasie śpiewu solowego prof. Katarzyny Rymarczyk. Studia magisterskie ukończyła w 2014 r. w klasie śpiewu prof. dr hab. Antoniny Kowtunow również w Akademii Muzycznej w Poznaniu.

Warsztat wokalny doskonaliła podczas wielu kursów mistrzowskich, m.in. pod kierownictwem Matjaza Robavsya, Matthiasa Rexrotha, Eytana Pessena, Anity Garanca, Izabeli Kłosińskiej, Karoli Theil, Urszuli Kryger. Od 2012 roku współpracuje z Programem Kształcenia Młodych Talentów – Akademią Operową przy Teatrze Wielkim Operze Narodowej w Warszawie.

W 2012 r. brała udział w projekcie EuropaChor-Akademie “Moses und Aaron” pod kierownictwem muzycznym Sylvain’a Camberling’a. Występowała wówczas w Teatro Real w Madrycie, Berliner Philharmoniker w Niemczech, w Strassbourgu (Francja) oraz w Luzernie (Szwajcaria). Finalistka Międzuczelnianego Konkursu Wykonawstwa Pieśni Artystycznej im. E. Kossowskiego w Warszawie.

Współpracuje z Filharmonią Poznańską, Filharmonią Zielonogórką, Filharmonią Gorzowską oraz Teatrem Muzycznym w Poznaniu.

W 2013 r. zadebiutowała rolą Cherubina w operze studenckiej pt. “Wesele Figara” W. A. Mozarta na deskach Teatru Wielkiego w Poznaniu. Rok później wcieliła się w postać Rozyny w operze studenckiej pt. „Cyrułik Sewilski” G. Rossiniego. Od 2013 r. współpracuje jako solistka z Teatrem Wielkim im. S. Moniuszki w Poznaniu, wykonując m.in. partie Mercedes w Carmen G. Bizeta, Anningę w Traviacie G. Verdiego, Zaubermädchen w operze „Parsifal” R. Wagnera, Martę w „Strasznym Dworze” S. Moniuszki, Fruma Sarah w musicalu „Skrzypek na dachu” J. Bocka.

PATRYK RYBARCZYK

/ BARYTON

Student drugiego roku pierwszego stopnia Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu w klasie śpiewu prof. Tomasza Zagórskiego. Wcześniej student Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy w klasie śpiewu prof. Wiesława Bednarka. Pochodzi z Nakła nad Notecią, gdzie rozpoczął swoją muzyczną przygodę w Ognisku Artystycznym w klasie fortepianu. Śpiewu zaczął się uczyć w 2012 roku, w Szkole Muzycznej I i II stopnia im. Tadeusza Szeligowskiego w Gorzowie Wielkopolskim w klasie mgr Beaty Gramzy. Chętnie angażuje się w różne projekty, koła i ogniska muzyczne, zarówno wokalne jak i instrumentalne. Wielokrotnie brał udział w konkursach recytatorskich i w przeglądach poezji śpiewanej. Uczestniczył w kursach mistrzowskich w XXXI Zimowym Kursie Wokalnym w Dusznikach Zdroju u prof. Włodzimierza Zalewskiego. W ubiegłym roku miał także okazję uczestniczyć jako

bierny słuchacz w kursach mistrzowskich prowadzonych przez Thomasa Hampsona w Centrum Edukacji Artystycznej – Filharmonii Gorzowskiej.

MARCIN PAWELEC

/ BAS

Jest studentem II roku studiów magisterskich na wydziale Wokalno-Aktorskim Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu. Edukację muzyczną rozpoczął w wieku siedmiu lat, początkowo ucząc się gry na fortepianie, a następnie śpiewu solowego w PSM I i II st. im. H. Melcera w Kaliszu. Po dwóch latach nauki na wydziale wokalnym w tej szkole, rozpoczął studia w Poznańskiej Akademii w klasie ad. dr hab. Jarosława Bręka.

Wielokrotnie występował na koncertach organizowanych w różnych miastach Polski, m.in. na Letnich Spotkaniach Kameralnych w Drezdenku i Krzyżu Wielkopolskim oraz na Nadnoteckim Festiwalu „Piękny Śpiew” w Starym Czarnkowie. Brał

udział w wydarzeniu artystycznym: Chopin malarstwo i muzyka w Sali Kameralnej Akademii Sztuki i w Galerii Kierat II w Szczecinie.

Współpracuje również z zespołem Musica Maxima, z którym miał możliwość pokazać się między innymi na festiwalu Gorzkie Żale w Warszawie.

POZNAŃSKI CHÓR KAMERALNY

Poznański Chór Kameralny łączy w sobie najlepsze tradycje polskiej chóralistyki oraz pełne pasji, otwarte podejście do sztuki. Znakomite efekty interpretacyjne osiągane dzięki poszukiwaniu najgłębszych źródeł inspiracji pozwalają Poznańskiemu Chórowi Kameralnemu zdobywać uznanie publiczności w kraju i za granicą.

Zespół powstał w 2005 roku z inicjatywy Bartosza Michałowskiego – asystenta prof. Stefana Stuligrosza, twórcy słynnego Chóru Chłopięcego i Męskiego Filharmonii Poznańskiej Poznańskie Słowiki. Doświadczenie dyrygenckie zdobyte podczas koncertów z tym utytułowanym chórem pozwoliło młodemu artyście stworzyć zespół, o który w krótkim czasie zaczęli zabiegać organizatorzy ważnych konkursów i festiwali.

Poznański Chór Kameralny jest laureatem Grand Prix uznanych konkursów chóralnych, zdobywał również liczne nagrody specjalne: za najlepszą technikę wokalną, najlepsze wykonanie muzyki współczesnej, czy dla najlepszego dyrygenta. Był oklaskiwany podczas najbardziej prestiżowych konkursów chóralnych w Marktoberdorf (Niemcy) i Tours (Francja), otrzymał także I Nagrodę i Nagrodę Pu-

bliczności Międzynarodowego Festiwalu Chóralnego w Neuchâtel (Szwajcaria).

Drzwi do występów na najlepszych festiwalach otworzył zespołowi spektakularny sukces podczas prestiżowego Schleswig-Holstein Musik Festival. Od tego czasu Poznański Chór Kameralny występował wielokrotnie m.in. na Transatlantyk Festival, Nostalgia Festival, Festiwalu Muzyki Oratoryjnej Musica Sacromontana, Festiwalu Muzyki Współczesnej Poznańska Wiosna Muzyczna, Dolnośląskim Festiwalu Muzycznym, czy Mikołowskich Dniach Muzyki.

Poznański Chór Kameralny, jako pierwszy zespół w Polsce wystąpił z legendarną orkiestrą Concerto Köln i Irish Baroque Orchestra, koncertował również wielokrotnie z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej, a także Polską Orkiestrą Radiową, Orkiestrą Filharmonii Dolnośląskiej, Czech Virtuosi, Orkiestrą Sinfonia Viva i Orkiestrą Kameralną l'Autunno, a także z legendarnym zespołem Dżem. Pojawiał się na estradzie z takimi artystami, jak Sara Andon, Mark Isham, Agata Szymczewska, Kuba Jakowicz, Elżbieta Towarnicka, Iwona Hossa, Agnieszka Rehlis, Anna Mikołajczyk-Niewiedział, Katharine Dain, Wojciech Gierlach, Rafał Bartmiński, Ro-

bert Gierlach, Tomasz Krzysica, Józef Frakstein. Stawali przed nim uznani dyrygenci, m.in.: Marek Pijarowski, Łukasz Borowicz, Paweł Przytocki, Marcin Nałęcz-Niesiołowski, Monika Wolińska, Tomasz Radziwonowicz, Marcin Sompoliński, Tadeusz Żmijewski, Jurek Dybał, czy Adam Banaszak.

W repertuarze chóru znajdują się utwory a cappella wszystkich epok – począwszy od Requiem Ockeghe- ma, poprzez dzieła mistrzów baroku, aż po kompozycje współczesnych twórców, takich jak Penderecki, Górecki, Łukaszewski, Lauridsen, Whitacre, czy Pärt. Zespół regularnie wykonuje również dzieła wokalo-instrumentalne, wśród których znajdują się: *Mesjasz* i *Brokes-Passion* G. F. Haendla, motety rodziny Bachów, *Magnificat* A. Vivaldiego, *Completorium* i *Conductus funebris* G. G. Gorczyckiego, *Requiem* i *Msza Koronacyjna* W. A. Mozarta, *Msza łacińska* S. Moniuszki, *Faust* A. Radziwiłła, *Harnasie* K. Szymanowskiego, *Requiem* G. Fauré, III Symfonia G. Mahlera, *Planety* G. Holsta, *Carmina Burana* C. Orffa, *Lux Aeterna* M. Lauridsena, Opera Otwarta *Universa* Jana A.P. Kaczmarka, *Missa 1956* J. Sykulskiego, *Requiem canticorum* J. Whitbourn a i wiele innych.

Poznański Chór Kameralny dokonał wielu prawykonań. Do najważniejszych należą liczne prezentacje dzieł odkrytych w archiwach filipińskich na Świętej Górze (Festiwal Musica Sacromontana), prawykona- nia utworów nagradzanych w Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim Opus 966, pierwsze wykonanie oratorium *Radość Miłosierdzia* J. K. Pawлуskiewicza i utworu *Wolności dla nas idzie czas* J. Sykulskiego, koncert prawykonań podczas 41. Poznańskiej Wiosny Muzycznej, premiera *Stabat Mater* Andrzeja Koszew- skiego, czy polskie prawykonywanie *Deutsche Messe* Ulricha Harbecke.

Poznański Chór Kameralny nagrał 10 płyt CD, w tym między innymi album z muzyką Feliksa Nowowiejskiego, zawierający prawykonywanie ośmiogłosowego *Ave Maria* (2006), zapis światowej prapremiery kompozycji Jana Kantego Pawлуskiewicza *Radość Miłosierdzia* (2008), kompozycję Jacka Sykulskiego *Wolności dla nas idzie czas* (2009) oraz autorską płytę *Anima aetheris* (2009). Ponadto w 2010 roku ukazało się nagranie *Pieśni Kurpiowskich* Karola Szymanowskiego w oryginale i w wersji jazzowej, a rok później nagrania *Requiem* G. Fauré oraz *Deutsche Messe* Ulricha Harbecke. Wśród

najnowszych nagrań znalazły się: *Missa solennis in B* Johannes Baptisty Lohra wydana w 2012 roku, w ramach prestiżowego cyklu Musica Sacromontana, *Oratorium o śmierci św. Filipa Neri* Pasquale Anfossiego zarejestrowane w 2013 roku, podczas kolejnej edycji świętogórskiego festiwalu i nominowane do nagrody Fryderyk 2015 oraz album Blu-ray *Dżem Symfonicznie*, nagrany z zespołem Dżem i orkiestrą Le Quattro Stagioni, który uzyskał status Złotej Płyty.

Istotnym elementem działalności zespołu są autor- skie projekty artystyczne. Do najważniejszych dotych- czas zrealizowanych, należy zaliczyć zaproszenie do Poznania orkiestry Concerto Köln, która w 2011 roku, pierwszy raz w swej historii, wystąpiła z polskim chó- rem i po raz pierwszy zagrała muzykę G. G. Gorczy- ckiego (*Completorium* i *Conductus funebris*). Poznański koncert, przyjęty entuzjastycznie przez publiczność i krytyków, zaowocował zaproszeniem Poznańskiego Chóru Kameralnego do kolejnego wspólnego występu, tym razem w Kolonii.

W 2012 roku, w dniu 270. rocznicy dublińskiej premiery *Mesjasza* G. F. Haendla, Poznański Chór Kameralny wraz Irish Baroque Orchestra z Dublina i znakomitymi solistami pod dyktando Bartosza Micha- łowskiego zaprezentował rzadko wykonywaną, pier- wotną wersję arcydzieła. W tym samym roku śpiewacy rozpoczęli realizację autorskiego cyklu koncertów *Historia muzyką pisana – dzieła dawnych mistrzów w za- bytkowych klasztorach Wielkopolski*.

W 2013 roku, z okazji 70. urodzin amerykańskie- go kompozytora Mortena Lauridsena, Poznański Chór Kameralny zaprezentował *Lux Aeterna* na chór i orkie- strę, organizując zarazem w Poznaniu polską premierę nagradzanego na światowych festiwalach filmu doku- mentalnego *Shining Night. A portrait of composer Mor- ten Lauridsen*.

W tym samym roku zespół został oficjalnym wy- konawcą koncertów prawykonań Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego Opus 966, organizowa- nego w Poznaniu z okazji 1050. rocznicy Chrztu Polski. W ramach każdej edycji konkursu śpiewacy przyzna- ją jednemu z finalistów nagrodę Kompozytor – Rezy- dent. Jej laureatami zostali dotychczas Łukasz Urbaniak z Bydgoszczy i Marek Raczyński z Poznania.

BARTOSZ MICHAŁOWSKI

/ PRZYGOTOWANIE CHÓRU

Założyciel, dyrektor artystyczny i dyrygent Poznańskiego Chóru Kameralnego, pomysłodawca i dyrektor Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego Opus 966, twórca warsztatów kompozytorskich dla dzieci i młodzieży *Pisz muzykę – to proste!*, a także współautor projektu *Obrazowanie*, realizowanego w ramach Biennale sztuki dla dziecka w Poznaniu.

Ukończył z wyróżnieniem wydział dyrygentury chóralnej Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu. Jest zwycięzcą IX Ogólnopolskiego Konkursu Dyrygentów Chóralnych oraz laureatem nagrody specjalnej za świadomość pracy nad emisją głosu w zespole chóralnym.

Przez siedem lat (1998-2005) był asystentem prof. Stefana Stuligrosza i drugim dyrygentem Chóru Filharmonii Poznańskiej. Poprowadził kilkadziesiąt koncertów tego chóru, również z udziałem Orkiestry Filharmonii Poznańskiej oraz orkiestry Sinfonia Varsovia. Z Poznańskimi Słowikami koncertował wielokrotnie w Niemczech, Francji, Hiszpanii, Belgii, Holandii, Danii, Szwecji, Włoszech, Austrii, Szwajcarii, Czechach, na Litwie, w Rosji i w Japonii.

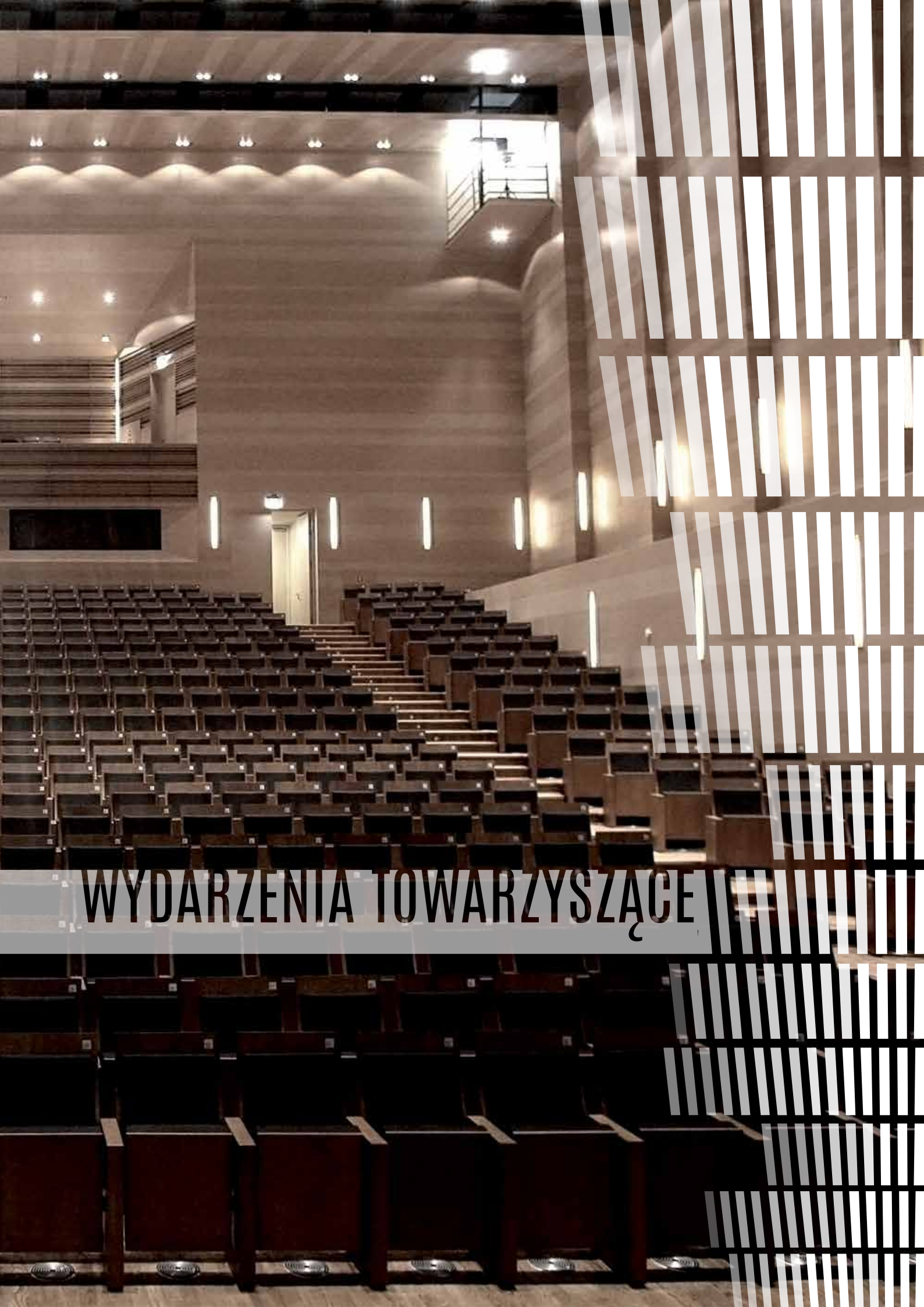
W 2005 roku założył Poznański Chór Kameralny, który jest dziś jednym z najwyżej cenionych polskich zespołów wokalnych.

Obok bogatego doświadczenia dyrygenckiego, Bartosz Michałowski przez wiele lat doskonalił umiejętności i wiedzę z zakresu emisji głosu – ukończył kursy mistrzowskie u Poppy Holden (Wielka Brytania), Christiana Elssnera (Niemcy) i Józefa Fraksteina (Polska).

Bartosz Michałowski wielokrotnie realizował znaczące projekty wokально-instrumentalne. Są wśród nich: *Msza Koronacyjna* W. A. Mozarta (z Chórem i Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej), fragmenty dzieł operowych m.in. Glucka i Moniuszki w Filharmonii Poznańskiej z udziałem Chóru i Orkiestry Filharmonii, fragmenty oratorium *Mesjasz* G. F. Haendla z Chórem Filharmonii Poznańskiej i Orkiestrą Akademii Muzycznej w Poznaniu, a także orkiestrą Sinfonia Varsovia. Wraz z Poznańskim Chórem Kameralnym i orkiestrami kameralnymi prezentował m.in.: *Lux Aeterna* Mortena Lauridsena, *Magnificat* Antonio Vivaldiego, *Deutsche Messe* Ulricha Harbecke, czy rzadko wykonywaną, dublińską wersję *Mesjasza* G. F. Haendla.

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE

15 maja 2015
piątek, 18:00
foyer Filharmonii Gorzowskiej

WERNISAŻ WYSTAWY ZDJĘĆ ZDZIŚŁAWA SOWIŃSKIEGO
„WOJCIECH KILAR - TERAŻ, TERAŻ, TERAŻ...I AMEN”

16 maja 2015
sobota, 18:00

sala kameralna Filharmonii Gorzowskiej
PROJEKCJA FILMU „WOJCIECH KILAR. CREDO”
SPOTKANIE AUTORSKIE Z REŻYSEREM ZDZIŚŁAWEM SOWIŃSKIM

21 maja 2015
czwartek, 17:00

aula Szkoły Muzycznej I i II st. im. Tadeusza Szeligowskiego
SPOTKANIE Z KOMPOZYTOREM GRZEGORZEM DUCHNOWSKIM
dla uczniów szkół muzycznych

22 maja 2015
piątek, 21:00

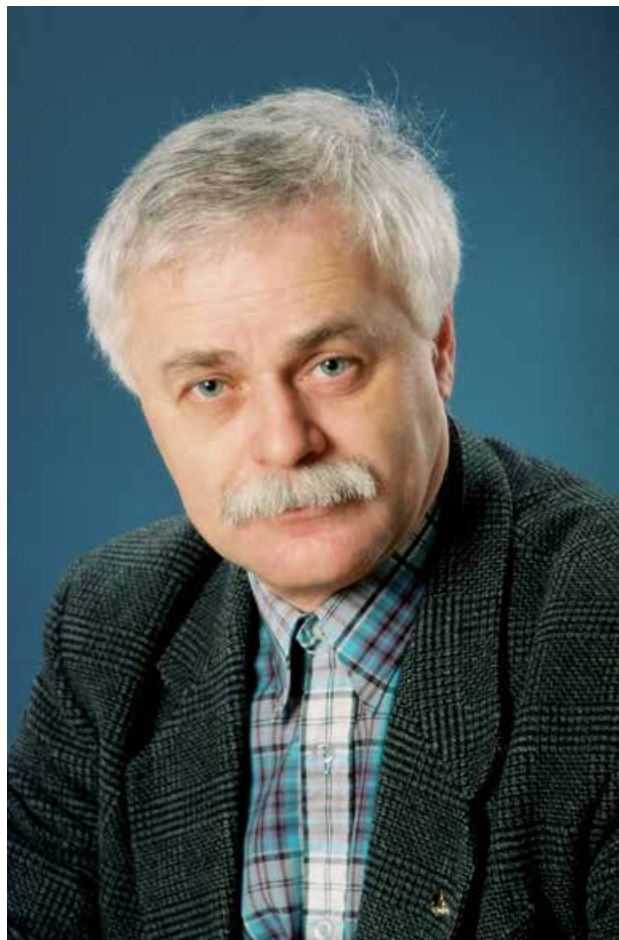
sala kameralna Filharmonii Gorzowskiej
SPOTKANIE Z KOMPOZYTOREM JANEM A.P. KACZMARKIEM
Spotkanie poprowadzi pisarka, dziennikarka telewizyjna
i melomanka – **Monika Szwaja**

ZDZISŁAW SOWIŃSKI

Reżyser, operator filmowy, artysta fotografik, miłośnik kotów. Pierwsze jego realizacje filmowe i poważniejsze przedsięwzięcia fotograficzne powstały już w szkole średniej. W roku 1969, dzięki talentowi, pracy i pasji, został przyjęty na Wydział Operatorski i Realizacji Telewizyjnej Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Teatralnej i Telewizyjnej w Łodzi. Już po pierwszym roku studiów prof. Kazimierz Konrad powierzył mu zadania operatora kamery przy realizacji obrazu Jerzego Passendorfera pt. „Akcja Brutus”. Do filmu tego wykonał także serię fotosów, które zyskały dużą aprobatę w środowisku filmowców. Obok Józefa Robakowskiego, Zbigniewa Rybczyńskiego, Ryszarda Waśko i innych kolegów z PWSFTviT, Zdzisław Sowiński brał czynny udział w projektach Grupy Formy Filmowej „Warsztat”, której działalność kojarzyć należy z nowatorstwem, eksperymentatorstwem i świeżym pojmowaniem sztuk audiowizualnych. Grupa ta reprezentowała Polskę na XII Biennale Sztuki w São Paulo. Po zakończonych z wyróżnieniem studiach przyjął angaż do Muzeum Sztuki w Łodzi. Ówczesny dyrektor muzeum, Ryszard Stanisławski, zagwarantował młodemu artyście całkowitą twórczą niezależność. Od tamtej chwili dzielił czas pomiędzy muzeum, w którym dokumentował działania plastyczne, a Wytwórní Filmów Fabularnych i Wytwórní Filmów Oświatowych oraz działalność dydaktyczną w PWSFTviT. Jest autorem pierwszych w Polsce zdjęć filmowych przetwarzanych za pomocą komputera („Seksmisja”, reż. J. Machulski, 1983). Jako operator kamery pracował też w owym czasie przy realizacji „Przyjaciela wesołego diabła” w reż. Jerzego Łukaszewicza oraz „Wiosennego spaceru” Ryszarda Rydzewskiego.

Bezpośredni kontakt z muzealnymi dziełami – od gotyku po awangardę XX wieku – uporządkował jego wiedzę i przywiódł do twórczości Władysława Strzemińskiego. Po kilku latach rozmyślań i analiz, artysta stworzył cykl prac zatytułowany „Życiorys”, właśnie Strzemińskiemu poświęcony. Na różnoksztaltne powierzchni przedmiotów codziennego użytku – stare, drewniane i metalowe tary, orzechy włoskie, fistaszki... – artysta naniósł emulsję fotograficzną. Owo ryzykowne przedsięwzięcie artystyczne zwieńczone zostało znaczącym uznaniem środowiska plastyków, a Jerzy Lewczyński zaliczył Sowińskiego do grona naj-

wybitniejszych twórców polskiej sztuki fotografii. Po zetknięciu się z ekspresyjną twórczością znakomitej rzeźbiarki, Aliny Szapocznikow, starając się wprowadzić nowatorskie rozwiązania formy, Sowiński projektuje unikatowy album ukazujący jej artystyczny dorobek. Od roku 1978 jest członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików. W roku 2000. uhonorowany tytułem Artysty XX wieku Częstochowy. Został również członkiem Stowarzyszenia Filmowców Polskich. Rok 1979 przyniósł artyście stypendium Ministra Kultury i Sztuki. W stanie wojennym, z inicjatywy Paulina, ojca dra Jana Golonki, współorganizuje plener malarski w Częstochowie na Jasnej Górze. W owym czasie właśnie, w tamtych okolicznościach zasiany został trwały, niezwykle, duchowy związek artysty z domem Pani Jasnogórskiej. Plonem tego związku są albumy poświęcone sanktuarium, pokazujące bogatą dokumentację fotograficzną nie tylko jasnogórskich miejsc i przedmiotów, lecz także fenomenu pielgrzy-

mowania – począwszy od wizyt Jana Pawła II, poprzez koronowane głowy, aż po prosty lud.

Okres stanu wojennego to również początek znajomości i przyjaźni z wybitnym polskim kompozytorem Wojciechem Kilar. Działalność artystyczna Zdzisława Sowińskiego zauważona została i doceniona przez Fundację Jana Pawła II i w roku 1989 artysta otrzymał papieskie stypendium w Rzymie. W roku 1998 zrealizował film dokumentalny o misjach katolickich księży Pallotynów. By pokazać ogół zjawisk wpisanych w ciężar pracy polskich misjonarzy, Sowiński przemierzył całą Brazylię.

Równoległe z działaniami filmowymi wykonał obszerną pracę fotograficzną, której efektem jest pula ponad tysiąca zdjęć i prezentująca esencję tego wysiłku wystawa, goszcząca w wielu galeriach całej Polski. Ponad dwadzieścia lat szefował Redakcji Częstochowskiej Telewizji Polskiej. Wiedząc, ile Jasna Góra znaczy dla Polaków tutaj i na obczyźnie, chętnie realizuje filmy podejmujące różne aspekty życia, piękna i sztuki tego szczególnego miejsca. Są one już dziś cennym źródłem informacji o sanktuarium, o jego niepowtarzalnych walorach historycznych, mistycznych i artystycznych, są twórczą zadumą nad delikatną materią wiary i czci Polaków do Matki Bożej Jasnogórskiej. Na przestrzeni ostatnich trzydziestu lat Zdzisław Sowiński stworzył samodzielnie około 40 dokumentów, jak choćby: „Święta Lipka” (I nagroda za zdjęcia na Ogólnopolskim Festiwalu Filmów o Sztuce), „Kurna chata”, „Rzecz o Pustyni B.”, „Jasnogórskie zabytki”, „Finis coronat Opus”, „Jasnogórski Prymas Tysiąclecia”, „Jerzy Duda-Gracz – częstochowskie wyznania”, „Apel jasnogórski”, „AA”, „Jasnogórskie monstrancje”, „Exodus polskie Wojciecha Kilara”, „Republika w więzieniu”, „Lwowiaczy”, „Jasnogórska Victoria”, „Peregrinatio Mariae Mundialis”, „Z Jasną Górą w trzecie tysiąclecie”, „Jasnogórska muzyka dawna”, „Ojciec Augustyn Kordecki”, „Muzyczne odkrycia Jasnej Góry” (wspólnie z Violetką Rotter-Kozera), „Tajemnice Jasnogórskiego Wizerunku”, „Paulini z Leśniowa – początek drogi...”. W roku 2010 powstał film dokumentalny pt. „Prawdziwie spadła z nieba” na temat powstawania najnowszej szaty i korony dla jasnogórskiej Madonny, sukni nazwanej „Wotum Narodu”, której autorem jest, jak i wielu innych realizacji, znakomity gdański bursztynnik Mariusz Drapikowski. W ostatnich latach do dorobku artystycznego Sowińskiego zaliczyć należy kilka wystaw fotograficznych: „Wojciech Kilar – obecna obecność. Jasnogórskie ścieżki kompozytora” (Częstochowa 2002 oraz XIV Festiwal Kultury Chrześcijańskiej, Łódź 2010), Biblio-

teka Śląska w Katowicach, "Ksiądz Jerzy Popiełuszko na Jasnej Górze" (ekspozycja stała w bastionie św. Rocha), VI Światowy Dzień Młodzieży (wielkoformatowa, wystawiana w przestrzeniach dworca PKP w Częstochowie), „Jan Paweł II na Jasnej Górze” (wielkoformatowa wystawa plenerowa na Jasnej Górze, 2011), która od kwietnia 2014 prezentowana jest na terenie całej Polski w różnych przestrzeniach wystawowych, począwszy od Gminnych Ośrodków Kultury, kościołów po wielkomijskie ośrodki. Nikt nie wie, kiedy skończy się czas tej peregrinacji.

W roku 2012 powstaje druga wystawa fotograficzna poświęcona Wojciechowi Kilarowi, pt. „Wojciech Kilar – teraz, teraz, teraz... i amen” oraz film dokumentalny (zrealizowany wspólnie z Violetką Rotter-Kozera) pt. „Wojciech Kilar. Credo”. Fotografie te reprezentowane były m.in. podczas Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego „Gaude Mater”, podczas Dni Długoszkowskich w Kłobucku, w Akademii Muzycznej w Łodzi, podczas Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego „Sacrum Non Profanum” w Szczecinie. Projekcja filmu odbyła się m.in. w Katowicach, Częstochowie, Poznaniu, Łodzi, Szczecinie, wielokrotnie na antenie TVP.

W październiku 2014 Zdzisław Sowiński został zaproszony do Lwowa na „Przegląd Najnowszych Filmów Polskich – Pod Wysokim Zamkiem”, gdzie spotkał się z tamtejszą publicznością festiwalową – jako przyjaciel i świadek życia Wojciecha Kilara, którego osobowością artysta był zafascynowany. Autor podejmuje próbę pokazania kompozytora w miejscach jemu bliskich, w tym na Jasnej Górze. Po śmierci swojego wielkiego przyjaciela Wojciecha Kilara, Zdzisław Sowiński zapraszany jest na różnego rodzaju spotkania poświęcone kompozytorowi – nigdy nie odmawia, gdyż uważa, że należy podtrzymywać jego wielki dorobek artystyczny i świadczyć o Nim jako człowieku. Fotografie, które wykonał kompozytorowi na przestrzeni ponad 30 lat skłaniają Zdzisława Sowińskiego do opracowania monumentalnego albumu poświęconego życiu i twórczości Wojciecha Kilara z załączonym dorobkiem muzycznym w postaci fonicznej.

W planach Artysty są już kolejne projekty filmowe oraz fotograficzne.

W listopadzie 2014 r. otrzymał od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznakę honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej.”

JAN A.P. KACZMAREK

**Kompozytor, Laureat Oscara®, Twórca
i dyrektor Transatlantyk Festival**

Laureat Oscara za muzykę do filmu „Marzyciel”. Nominowany do Złotych Globów i nagrody Brytyjskiej Akademii Filmowej jest dzisiaj jednym z najwybitniejszych w świecie kompozytorów muzyki filmowej. Autor muzyki do kilkudziesięciu filmów, twórca symfonicznych utworów koncertowych, komponował też dla czołowych amerykańskich teatrów. Nagrodzony Drama Desk Award za najlepszą muzykę teatralną roku w Nowym Jorku.

Debiutował jako kompozytor i wykonawca muzyki dla Teatru Ósmego Dnia i dla stworzonej przez siebie Orkiestry Ósmego Dnia. Jest autorem muzyki do kilkudziesięciu spektakli teatralnych w kraju i za granicą. W 1982 roku, po pierwszym tournée w USA, nagrał swój pierwszy album „Music for the End”. W 1989 roku, po licznych koncertach w Europie i wydaniu 3 kolejnych albumów, pozostał na stałe w USA.

Pracował dla czołowych polskich i amerykańskich teatrów. W 1991 za „Tis Pity She's a Whore” otrzymał prestiżową nowojorską nagrodę – Drama Desk Award 1992 – za najlepszą muzykę teatralną roku.

Międzynarodowe uznanie przyniosła kompozytorowi muzyka filmowa. Najważniejsze tytuły to: „Niewierna” Adriana Lyne’a, „Całkowite zaćmienie”, „Plac Waszyngtona”, „Trzeci cud” Agnieszki Holland, „Aimee i Jaguar” Maxa Farberbocka, „Stracone dusze” Janusza Kamińskiego, „Quo vadis” Jerzego Kawalerowicza czy wreszcie „Marzyciel” Marca Forstera. Za ten ostatni film kompozytor zdobył nie tylko Oscara, ale też nagrodę National Board of Review, nominacje do Golden Globes i nagrody Brytyjskiej Akademii Filmowej (BAFTA). W następnych latach powstały jego kompozycje do tak uznanych produkcji, jak m.in.: „The Visitor” Toma McCarty’ego, „Mój przyjaciel Hachiko” Lasse Halströma, „City Island” Raymonda de Felitta, „Aż po grób” Aarona Schneidera czy do największej w historii Europy produkcji telewizyjnej – serialu „Wojna i Pokój” (reż. Robert Dornhelm).

W 2005 roku otrzymał złoty medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, nadawany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Prestiżowymi wyróżnieniami dla Jana Kaczmarka były też zamówienia na skomponowanie „Kantaty o Wolności” na obcho-

dy 25-lecia Solidarności w Gdańsku, „Oratorio 1956” na 50. Rocznicę Poznańskiego Czerwca '56. Inne prace koncertowe kompozytora to „Koncert Jankiela”, „Otwarte okno” i „Fanfara A2”. 10 maja 2014 roku na Rynku Głównym w Krakowie odbyła się światowa premiera „Universa – Opera Otwarta”, opery napisanej z okazji obchodów 650-lecia Uniwersytetu Jagiellońskiego.

W ostatnich latach artysta stworzył również muzykę do amerykańskiego filmu „Evening” Lajosa Koltai, z udziałem światowych gwiazd: Vanessy Redgrave, Claire Danes, Meryl Streep, Glenn Close, Natasha Richardson i Toni Collette.

Jan A.P. Kaczmarek nagrywał płyty m.in. dla Sony Classical, Decca, Varese Sarabande, Milan, EMI, Rounder, Universal i Savitor Records. Koncertuje zarówno w USA, jak i w Europie. Założył Instytut Rozbitek, pomyślany jako miejsce roboczych spotkań artystów filmu, muzyki i teatru. Jest również twórcą i dyrektorem Transatlantyk Festival.

Jest członkiem Amerykańskiej i Europejskiej Akademii Filmowej.

www.jan-ap-kaczmarek.com

<http://www.facebook.com/jan.a.p.kaczmarek>

KONKURS

DLA MŁODYCH

KOMPOZYTORÓW

Konkurs dla Młodych Kompozytorów organizowany w ramach kolejnych edycji Festiwalu Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara wpisuje się realizowaną przez Filharmonię Gorzowską misję promowania i upowszechniania twórczości młodych polskich kompozytorów. Formuła konkursowa umożliwi swobodę wypowiedzi twórczej, zaś laureatom – dzięki prawykonaniom ich utworów podczas koncertów festiwalowych – daje niepowtarzalną okazję do zaprezentowania ich twórczości szerszemu audytorium.

Trzecia edycja Konkursu dla Młodych Kompozytorów została zadedykowana skomponowaniu utworu na orkiestrę symfoniczną – co z jednej strony stanowi kontynuację formuły konkursowej z poprzednich lat, a zarazem wyróżnia ją na tle poprzednich, które dedykowane były kompozycjom na składy kameralne (kwartet smyczkowy – 2013 r., duet perkusyjny – 2014 r.). Konkurs adresowany jest do kompozytorów narodowości polskiej, którzy nie ukończyli jeszcze 35 lat. Prace ocenia Jury w składzie: Edward Pałasz – przewodniczący, Marcin Błażewicz, Grzegorz Duchnowski i Monika Wolińska.

Laureaci ubiegłych edycji Konkursu dla Młodych Kompozytorów:

2013 – utwór na kwartet smyczkowy
Nagroda – wyróżnienie ex aequo:
Anna Porzyc / Kwartet smyczkowy II
Joanna Szymala / Kwartet smyczkowy
„Mgnienia i morze”

2014 – utwór na duet perkusyjny
I nagroda – nie przyznano
II nagroda – Ignacy Zalewski / *Ananke*
na dwóch perkusistów
III nagroda – Marcin Jachim / *Kadesh*

EDWARD PAŁŁASZ

/ przewodniczący JURY KONKURSU DLA MŁODYCH
KOMPOZYTORÓW III FMW IM. WOJCIECHA KILARA

Urodził się 30 sierpnia 1936 roku w Starogardzie Gdańskim. Kompozytor. Absolwent muzykologii Uniwersytetu Warszawskiego. Wcześniej odbył studia na Politechnice Gdańskiej i Warszawskiej. Współtworzył w 1954 roku gdański teatr studencki „Bim-Bom”. Od 1955 był związany ze Studenckim Teatrem Satyryków w Warszawie. W latach 70-tych wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Warszawie.

Członek Związku Kompozytorów Polskich; w latach 1979-96 wybierany do Zarządu Głównego. Zasiadał w Komisji Programowej Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień” (1981-96). Od 1960 jest członkiem Stowarzyszenia Autorów ZAiKS, gdzie w latach 1988-93 i 2003-10 pełnił funkcję prezesa. Był współzałożycielem Komitetu Porozumiewawczego Stowarzyszeń Twórczych i Towarzystw Naukowych (1980) oraz członkiem Rady Kultury przy Prezydencie RP Lechu Wałęsie. W latach 1995-98 był dyrektorem Programu II Polskiego Radia. Od 1999 do 2012 był zastępcą dyrektora naczelnego i artystycznego Warszawskiej Opery Kameralnej. W 2013 wybrany na stanowisko Przewodniczącego Rady Stowarzyszenia Autorów ZAiKS. W latach

90. zasiadał w Radzie Programowej Warszawskiego Ośrodka Telewizyjnego. Od 2011 do 2014 był członkiem Rady Programowej Polskiego Radia.

Laureat wielu konkursów kompozytorskich w Polsce i zagranicą. Nagrodzony przez Prezesa Rady Ministrów za twórczość dla dzieci, przez Prezesa PRiTV za twórczość kompozytorską dla radia oraz przez Ministra Kultury i Sztuki nagrodą I stopnia.

Odnaczony m.in. Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą, Krzyżem Komandorskim i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, oraz Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką „Za zasługi dla Warszawy, Odznaką „Zasłużony dla kultury polskiej” i Srebrną Odznaką Polskiego Związku Szachowego.

MARCIN BŁAŻEWICZ

Kompozytor, pedagog i animator życia muzycznego. Absolwent filozofii na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, studiował także kompozycję w klasie Mariana Borkowskiego w warszawskiej Akademii Muzycznej. Ukończył międzynarodowe kursy kompozytorskie, prowadzone przez François-Bernarda Mâche'a (Pécs w 1980), Iannisa Xenakisa (Salzburg i Delfy w 1985) oraz Oliviera Messiaena (w 1987). Organizator i dyrektor artystyczny Międzynarodowego Forum Nowej Muzyki (1983-87), prezes polskiej sekcji Jeunesses Musicales (1990-92), kierownik muzyczny Teatru Polskiego Radia oraz redaktor Polskiego Radia „BIS” (1986-98). Jako profesor nadzwyczajny prowadzi klasę kompozycji w Akademii Muzycznej w Warszawie oraz sprawuje funkcje prodziekana i dyrektora Instytutu Kompozycji i Dyrygentury na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki. Założyciel pisma „Muzyka21”. Otrzymał wiele nagród za twórczość kompozytorską, w tym Nagrodę im. Stanisława Wyspiańskiego za całokształt twórczości (1988) oraz dwukrotnie Prix Italia (1989, 1990). Mieszka z żoną i sześcioma kotami dachowcami w Podkowie Leśnej.

GRZEGORZ DUCHNOWSKI

Ukończył kompozycję w Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi pod kierunkiem prof. Sławomira Kaczorowskiego i Krzysztofa Knittla. Jest członkiem Związku Kompozytorów Polskich, Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej oraz Stowarzyszenia Autorów ZAIKS. Jego kompozycje były wykonywane na wielu festiwalach i koncertach w kraju, m.in: Musica Polonica Nova, Musica Moderna, Śląska Trybuna Kompozytorów, Generacje, Warszawskie Spotkania Muzyczne, Portrety kompozytorów, Cykl koncertów ZKP „Pory Roku”, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej w Leżajsku oraz za granicą w Belgii, Austrii, Holandii, Niemczech i Stanach Zjednoczonych. Wykonawcami utworów byli m.in: Polska Orkiestra Radiowa, Orkiestra Kameralna Filharmonii Narodowej, Filharmonia Świętokrzyska, Filharmonia Łódzka, Sinfonia Iuventus, Multicamerata, Kwartludium, Royal String Quartet, Tonkünstler-Ensemble, Verdehr Trio, Spectra Ensemble, Unplugged Orchestra. Nagrania utworów Grzegorza Duchnowskiego transmitowane były m.in. w TVP, Polskim Radiu oraz WRC – Radio New York. W 2011 r. na zamówienie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Centrum Edukacji Artystycznej kom-

pozytor realizował projekt skierowany do Szkół Muzycznych II stopnia, polegający na uzupełnieniu repertuaru szkolnych zespołów kameralnych oraz orkiestr o nowe utwory. W latach 2012 i 2013 Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach projektu „Kolekcje – Zamówienia kompozytorskie” przyznał twórcy dotację na skomponowanie i prawykonanie nowego utworu. Stypendysta Stowarzyszenia Autorów ZAiKS (2006, 2008, 2010). Kompozytor uczestniczył także w seminariach i wykładach poświęconych swojej twórczości. Artykuły o jego muzyce znalazły się w takich czasopismach jak „Ruch Muzyczny”, „Kultura i Biznes”. Dwie prace doktorskie na UMFC w Warszawie i Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku Białej poświęcone były muzyce sakralnej kompozytora. Od 2009 r. wspiera muzyczny ruch amatorski, prowadząc cykliczne kursy na temat podstaw aranżacji, stylów i kierunków muzycznych oraz prawa autorskiego. Zdobywca wielu nagród, m.in.: IV nagrody na X Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. K. Serockiego (2006), III nagrody na Śląskiej Trybunie Kompozytorów (2005), III nagrody na II Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. G. Bacewicz (2006), II nagrody i wyróżnienia na 46. Konkursie kompozytorskim im. T. Bairda (2005), II nagrody na konkursie kompozytorskim Fundacji Kościuszkowskiej w Nowym Yorku (2006), II nagrody na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim „Reinl-Preis 2008” w Wiedniu, II nagrody na Konkursie Kompozytorskim „Probaltica” (2008), II nagrody na III Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. G. Bacewicz (2009), Ryngrafu Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego za twórczą i artystyczną pracę dla Rzeczypospolitej Polskiej (2009), III nagrody na IV Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. G. Bacewicz (2012) oraz I i III nagrody na VII Konkursie Kompozytorskim Stowarzyszenia Autorów ZAiKS (2013). Jest kompozytorem sezonu 2014/2015 CEA-Filharmonii Gorzowskiej.

Edukację artystyczną rozpoczęła w wieku 6 lat. Ukończyła trzy kierunki studiów: skrzypce w klasie prof. Henryka Bałabana, prowadzenie zespołów wokально-instrumentalnych w klasie prof. Janusza Staneckiego (AM w Bydgoszczy) oraz dyrygenturę symfoniczno-opelową w klasie prof. Ryszarda Dudka (AM w Warszawie). Uczestniczyła w wielu kursach mistrzowskich, prowadzonych m.in. przez Kurta Masura czy Pierre’a Bouleza. W latach 2003-2009 współpracowała z Orkiestrą Symfoniczną Akademii Muzycznej w Warszawie. W sezonie 2007/2008 pełniła funkcję stałego dyrygenta Polskiej Orkiestry Sinfonia Iuventus. Poza tym koncertowała z wieloma orkiestrami w Polsce i za granicą, m.in. z Orkiestrą Sinfonia Varsovia, Orkiestrą Filharmonii Narodowej, NOSPR w Katowicach, Orkiestrą Konserwatorium Muzycznego w Sankt Petersburgu, moskiewską Orkiestrą Kameralną „Moscovia”, Narodową Orkiestrą Litewską. Jako dyrygentka debiutowała w 2004 r. na Festiwalu Muzycznym w Lucernie. Przez wiele lat współpracowała z Maestro Jerzym Semkowem. W sezonie 2007/2008 asystowała prof. Krzysztofowi Pendereckiemu. W 2007 r. zadebiutowała na *Warszawskiej Jesieni*; w październiku 2009 zadyrygowała w nowojorskiej Carnegie Hall. 10 maja 2014 w Krakowie z okazji Jubileuszu 650-lecia Uniwersytetu Jagiellońskiego poprowadziła prapremierę widowiska muzyczno-historycznego "Universa - Opera Otwarta" napisanego przez Jana A.P. Kaczmarka. W październiku 2014 poprowadziła w Filharmonii Gorzowskiej koncert z udziałem światowej sławy śpiewaka – barytona Thomasa Hampsona. Dokonała wielu prawykonań i nagrań archiwalnych utworów symfonicznych. W styczniu 2012 w Akademii Muzycznej w Warszawie otrzymała tytuł doktora habilitowanego sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej dyrygentura. W 2011 r. została odznaczona przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznaką honorową „Zasłużony dla kultury polskiej”. W kwietniu 2012 ukazała się jej debiutancka płyta z muzyką Eugeniusza Morawskiego, nagrana z Orkiestrą Sinfonia Varsovia. Od kwietnia 2013 jest Dyrygentem Orkiestry Filharmonii Gorzowskiej.

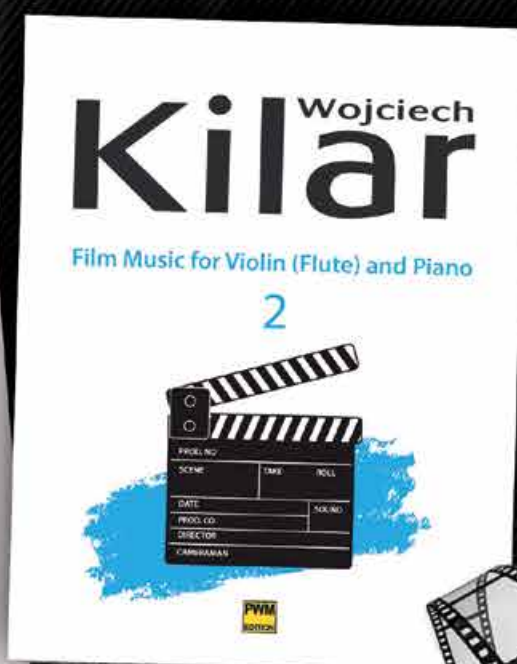

Wspaniałe filmy, niezapomniana muzyka!

Walc z *Trędowatej*, temat miłosny z *Draculi*,
polonez z *Pana Tadeusza*, temat z *Pianisty...*

Te oraz wiele innych kompozycji filmowych
WOJCIECHA KILARA w nowej aranżacji
na skrzypce (flet) i fortepian.

POLSKIE WYDAWNICTWO MUZYCZNE SA
al. Krasińskiego 11a, 31-111 Kraków
www.pwm.com.pl

PWM
EDITION

Organizacja:

CEA-Filharmonia Gorzowska
ul. Dziewięciu Muz 10
Małgorzata Pera / Dyrektor

Monika Wolińska / Dyrektor Artystyczny Festiwalu

Wydawca:

CEA-Filharmonia Gorzowska
ul. Dziewięciu Muz 10,
66-400 Gorzów Wlkp.
T: +48 73 92 700

E: sekretariat@filharmoniagorzowska.pl

Kasa biletowa: wtorek – piątek, 12:00-17:00
oraz godzinę przed koncertem
bilety on-line: www.bilety24.pl;
www.filharmoniagorzowska.pl

© Copyright by: CEA-Filharmonia Gorzowska 2015

ISBN: 978-83-935544-9-2

Realizacja:

Olga Adach, Anna Buszkiewicz, Krystyna Chmielewska,
Adriana Chodarczewicz, Katarzyna Ciołek-Teclaw, Iwona
Goździk, Michał Grabowski, Izabela Grygiel-Guła,
Krzysztof Hillenberg, Marcin Kaczmarek, Wojtek
Karpowicz, Łukasz Kurzawski, Aleksander Lasek, Ewelina
Liczycka, Janusz Lisowski, Jolanta Ługowska, Aleksandra
Pakuła, Agata Rożewska-Czechowicz, Kamila Seweryńska,
Lech Skibiński, Patrycja Skrzypek, Monika Szalczyńska,
Małgorzata Szwałik, Agnieszka Trzeciak, Zbigniew
Wajdzik, Katarzyna Winkiewicz, Jacek Witkowiak

Redakcja i koordynacja:

Małgorzata Szwałik

Opracowanie graficzne i skład:

Monika Szalczyńska

Korekta:

CEA-Filharmonia Gorzowska

Noty biograficzne wykonawców na podstawie
dostarczonych materiałów

Autorzy zdjęć:

Daniel Adamski, Jan Bebel / Archiwum PWM, Szymon
Kaczmarek, Łukasz Kulczyński, Wojciech Mateusiak,
Krzysztof Opaliński, Jacek Poremba, Sławomir
Sajkowski, Zbigniew Sejwa, Adam Szopa – NETBOX,
Andrzej Świetlik, Mateusz Żaboklicki

Archiwum CEA-Filharmonii Gorzowskiej

Druk:

Sonar Sp. z o.o.
66-400 Gorzów Wlkp.
ul. Kostrzyńska 89

Patronat medialny:**Współpraca redakcyjna:**

„Uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej na obszarze Związku Celowego Gmin MG-6”.
Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Funduszu Spójności w ramach Programu Infrastruktura i Środowisko.

**INFRASTRUKTURA
I ŚRODOWISKO**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**Przedsiębiorstwo
Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.**
w Gorzowie Wielkopolskim

**UNIA EUROPEJSKA
FUNDUSZ SPÓJNOŚCI**

ISBN: 978-83-935544-9-2